

NOWY DZIENNIK

Adres redakcji i administracji: Kraków, ul. Orzeszkowej 7
 279. — Telefon redaktora naczelnego Nr. 3689.

Przebieg czekowe PKO w Krakowie 400.630.

Wszystkie kasy należy nadsyłać wprost do Administracji.
 Listy przesłane redakcji nie będą uwzględnione.

Redakcja nie zwraca. Za inseraty redakcja nie odpowiada.

Redakcja przyjmuje od godz. 12 do 1 w południe.

Cena numeru

25

groszy

Prenumerata: w Krakowie i prowincji mies. Zł. 6'00 kwart. Zł. 18'00

w Krakowie z odnosz. do domu " " 6'20 " " 18'60

Na prowincji z przesyłką poczt. " " 6'60 " " 19'80

Zagranicą z przesyłką pocztową " " 10'00 " " 30'00

Ogłoszenia: Drobne ogłoszenia za słowo Zł. 0'20, wiersz milimetr.

1-szp. Zł. 0'25, nadesłane Zł. 0'75, wiersz milim. 1-szp. w tekście

Zł. 1'—, wiersz milim. 1-szp. na 1-oj stronie Zł. 1'25, gratulacje

Zł. 12'50. Za zastrzeżenie miejsca dolicza się 25%.

„Prawdzie“ łódzkiej w odpowiedzi

Przed kilkunastu dniami ukazał się w łódzkiej „Prawdzie“ artykuł Dr. Barcińskiego p. t. „Wybryk bezsilnej wściekłości“. W artykule tym polemizuje p. Barciński, prezes Związku Przemysłu Włókienniczego, z organem przemiera Bartla „Epoka“, która zarzuciła przemysłowcom łódzkim, że nie troszczą się wcale o podniesienie poziomu wytwórczości, o udoskonalenie metod pracy. P. Barciński zarzuca autorowi artykułu „Epoki“, że kłamie, że chodziło mu o wprowadzenie w błąd czytelników „Epoki“, nie będących jednocześnie czytelnikami „Prawdy“, i śmiało twierdzi, że autor artykułu w „Epoce“ nie insynuował, lecz najzwyczajniej w świecie kłamał.

Ponięwał jako Żyd „tkwie w atmosferze wschodu i nie znajduje zrozumienia dla metod i upodobania zachodu“, co zarzuca Żydom autor artykułu p. t. „Kryzys ekonomiczny żydostwa w Polsce“ w omawianiu naszego artykułu z 4 brn. pt. „Zubożenie żydostwa polskiego wymaga się“, dlatego w polemice z łódzką „Prawdą“ nie będę się posługiwał słownikiem tego tygodnika ani razu, jak to robi łódzka „Prawda“, nie napiszę w polemice inwektywy, kłamstwo i grubiaństwo, bo gotów autq tego artykułu w odpowiedzi napisać, że upodabniam się do niego albo do jego organu, co nam zaleca jako jedyny ratunek uratowania żydostwa polskiego przed klęską ekonomiczną.

Gdyby artykuł p. Horwata miał być dowodem, że społeczeństwo polskie „runęło lawą naprzód ku zachodowi, a my Żydzi zostali na miejscu“, to przynajmniej, że dumny byłbym z tego zacofaństwa naszego, bo człowiek zachodu nie może twierdzić, że Żydzi uroli sobie zbudować państwo żydowskie — jeśli już nie w Palestynie — to już chyba z całą pewnością w Polsce...

Przyzwyczailiśmy się traktować „Prawdę“ jako bardzo poważny organ przemysłu łódzkiego, ale odkąd epigonowie „Rozwoju“ są informatorami tego tygodnika w kwestji żydowskiej, trudno poważnie traktować taki tygodnik. Szanujące się pismo nie wydrukuje artykułu, w którym się roi od takich wyrażen jak „zmanierowanych, rozleniwionych i rozpyskowanych“, chyba, że sama redakcja tygodnika „Prawda“ chciała przez umieszczenie artykułu Stanisława Horwata wykazać, jak poważnie ona traktuje kwestję żydowską, skoro otwiera lamy swego pisma dla „prawdziwego człowieka zachodu“, który posługuje się takimi zachodnimi wyrażeniami, jak „rozpyskowany“ i który tak dobrze zna psychologię Żydów, że twierdzi, iż Żyd gdy otrzymuje kredyt, to marnuje go na eksperymenty i błędne poszukiwania, natomiast Polak zużytkowałby otrzymane środki na dostosowanie się do zmienionych wymagań konsumpcji.

P. Horwat jako łódzianin powinien wiedzieć, że my Żydzi nawet w Łodzi nie zatrzymaliśmy naturalnego rozwoju i postępu gospodarczego, tylko budowaliśmy fabryki, zakładaliśmy instytucje przemysłowe, kiedy innym, o zachodnim kierunku dążeń rozwojowych, nawet jeszcze nie było się uprzemysłowienie Polski. Robi się nam rozmaite zarzuty, ale nie ma antysemity,

na świecie, któryby twierdził, że my Żydzi zatrzymujemy naturalny postęp życia gospodarczego. Pierwszy pokaz daje nam „Prawda“ łódzka.

I ja nie wystąpiłem przeciw modernizacji życia gospodarczego, owszem pisałem wyraźnie, że jesteśmy największymi propagatorami uszła chętnienia eksportu i dostosowania go do tendencji rozwojowych konsumpcji na rynkach zachodnio-europejskich. Pytałem się tylko, od kiedy ma się to stać przy pomocy spółdzielni, które przy pomocy subwencji budżetowych powołuje się do życia. Żądałem w swym artykule założenia banku eksportowego i towarzyszącego ubezpieczenia eksportowego, bo tylko wtedy możliwym jest, że eksport nasz wzrośnie, i twierdziłem, że pieniędzy na stworzenie banku eksportowego niema, natomiast są pieniądze dla spółdzielni, które powołuje się do życia dla wywierania kupca-eksportera.

Jeśli kto, to organ przemysłu łódzkiego powinien popierać nasze żądania w sprawie powołania do życia banku eksportowego, ale antysemityzm tak zaślepia, że się woli katastrofę ekonomiczną Żydów, niż popieranie słusznych i obiektywnych żądań naszych w interesie nie Żydów, tylko państwa.

Gdy odływ dewiz z Banku Polskiego wzrasta, gdy ujemność naszego bilansu handlowego ścieśnia podstawę naszego kredytu, gdy eksport nasz maleje i przychodzimy i zastanawiamy się, w jaki sposób powiększyć nasz eksport i zalecamy na wzór zachodu powołanie jak najprędzej do życia banku eksportowego, przychodzi p. Horwat w łódzkiej „Prawdzie“ który „zwekslował na tory zachodnie“ i jiszce o zmanierowanych, rozleniwionych i rozpyskowanych apostołach sionizmu.

Apostołowie sionizmu nie są ani zmanierowani, ani rozleniwieni, ani rozpyskowani, nasza praca dla Palestyny i nasza praca dla odbudowy gospodarczej Polski świadczy o wielkiej ofiarności, o całkowitem oddaniu się sprawie rozwoju i rozkwitu gospodarczego kraju, w którym żyjemy i którego rozwój jest i naszym rozwojem. Zmanierowany jest ten, kto w tej naszej współpracy widzi chęć zatrzymania rozwoju gospodarczego, rozpyskowany jest ten, kto za miast uznać i przyznać, że my za czasów Gąbskiego byliśmy jedynymi w Polsce, którzy

Dyrekcja hebr. gimn. „TARBUT“ w Brześciu n/B

poszukuje kwalifikowanych sił nauczycielskich

do matematyki i fizyki, łaciny i historii, przyrody i geografii, oraz gimnastyki i śpiewu. Łaskawe zgłoszenia natychmiastowe kierować na adres: „Tarbut, Brześć n/B, Unia Lubelska 86“.

PLASZCZE ostatniej mody na jesień dla Pań i Panów
 Polca A. BROSS, KRAKÓW, FLORJAŃSKA 44

ostrzegali przed fałszywą i jednostronną polityką gospodarczą, na smutną odwagę twierdzić, że my pragniemy zatrzymać naturalny postęp.

Fałszywa i karkołomna polityka rozmaitych rządów spotęgowała zubożenie kraju a przede wszystkim ludności miejskiej, której gros stanowią Żydzi. Ten pęd żywiołowy, to zerwanie tamy, jak to pisze p. Horwat, spowodowały kryzysy gospodarcze. Tego p. Horwat zdaje się nie wiedzieć.

Natomiast wie p. Horwat, że my Żydzi mamy wybujałe aspiracje polityczne. Jeśli walkę o zupełne równouprawnienie uważa się za wybujałą aspirację polityczną, natomiast twierdzenie, że kramik żydowski przypomina konstamentowi polskiemu niewolę polityczną i dachowę, uważa się za objaw kultury zachodu, to na prawdę trudno się zorientować, które metody i upodobania są u p. Horwata zachodnie, a które wschodnie.

Z całego artykułu p. Horwata przebija żądanie, że żydostwo w Polsce stoi przed katastrofą gospodarczą. Dobry obywatel państwa nie powinien nigdy się cieszyć, że jakiś odłam społeczeństwa załamuje się gospodarczo, bo jest prawie wykluczonym, aby katastrofa gospodarcza zaczęła się i zatrzymała się tylko na tym odłamie. I gdy zubożenie wśród Żydów wymaga się, jest obowiązkiem wszystkich dobrych obywateli tego państwa razem z nami zastanowić się, w jaki sposób zaradzić katastrofie, a nie operować zbankrutowanymi hałmami, jak to czyni p. Horwat w „Prawdzie“ łódzkiej.

Prowodrzy żydostwa polskiego zdają sobie sprawę z położenia Żydów i podczas pracy nad podniesieniem gospodarczym żydostwa polskiego chętnie korzystają będą z dobrych rad wszystkich, ale rezygnują z rad p. Horwata i „Prawdy“ łódzkiej.

Dr. F. Rotenstreich.

Zmiana na stanowisku posła sowieckiego?

Moskwa. 19. 9. (AW) Obiega pogłoska, że w najbliższych dniach nastąpi odwołanie obecnego przedstawiciela sowieców w Warszawie p. Bogomołowa. Jak wiadomo, niedawno komisarjat ludowy do spraw zagranicznych odwołał przedstawiciela handlowego sowieców w Warszawie p. Lizarewa. Również ma być odwołanych kilku urzędników przedstawicielstwa handlowego. Jako najpoważniejszego kandydata na stanowisko przedstawiciela sowieckiego w Warszawie wymieniają członka kolegium komisariatu ludowego do spraw zagranicznych p. Stomoniakowa, oraz byłego przedstawiciela sowieckiego w Rydze p. Lorentza.

Przewodniczący delegacji niem. dr. Hermes wyjechał do Berlina

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa. 19. 9. (Sin) Wczoraj wieczorem wyjechał do Berlina przewodniczący delegacji niemieckiej do rokowań handlowych z Polską dr. Hermes. Wyjazd ten nie stoi w związku z rozmowami, przeprowadzanymi przez kanclerza Müllera w Genewie z ministrem Zaleskim. Jest rzeczą możliwą, że pobyt dr. Hermesa w Berlinie wywołany jest koniecznością otrzymania nowych instrukcji.

Niespodzianki na komisji trzeciej Zgromadzenia Ligi

Genewa 19 9 PAT. W kołach zbliżonych do Ligi Narodów krytykują żywo rezolucję przedstawioną wczoraj komisji trzeciej przez Paula Boncoura, która w związku z francusko-angielskim układem morskim zaznacza, że przyjmując się z zatwoleniem ten układ. Wzmiankowane koła stwierdzają bowiem, że nie można przyjmować do wiadomości tego, czego się nie

wie. Rezolucja ta będzie centralnym punktem w zebraniach popołudniowych komisji. Również żywo komentowany jest niespodziewany wniosek delegata Holandji, w sprawie zebrania 5 mocarstw morskich, które podpisały układ wazyngtoński, o którym to wniosku nie wiedziała nic uprzednio ani francuska, ani angielska delegacja.

Napreżenie włosko-szwajcarskie w związku z aferą Rossiego

Wiedeń, 19 9 PAT. Dzienniki donoszą z Rzymu, że szwajcarska nota protestująca w sprawie Cezarego Rossi do wczoraj wieczór nie została jeszcze wręczona. Dzienniki włoskie, jak „Impero“ i „Tribuna“ zamieściły z tego powodu bardzo wojownicze artykuły, dające do poznania, że Włochy za każdego Włocha wydalonego ze Szwajcarii, wydały Szwajcara z Włoch. Równocześnie krążą pogłoski, że nota szwajcarska została wycofana celem niedrażnienia Włoch.

Tragiczny incydent na pograniczu włosko-jugosłowiańskim

Wiedeń, 19 9 PAT. Dzienniki donoszą z Gorycji, że przed kilkoma dniami przekroczył robotnik włoski Zorz granicę włosko-jugosłowiańską celem kupienia sobie tytoniu. Gdy powracał wezwany został do zatrzymania się przez patrol jugosłowiański, gdy na wezwanie patrolu nie stanął, patrol strzelił do niego 5 razy, kładąc go na miejscu trupa. Władze włoskie zainicjowały śledztwo.

Krwawe starcie na pograniczu bułgarsko-greckim

Wiedeń, 19. 9 PAT. Dzienniki wiedeńskie donoszą z Drama (Macedonia), że wczoraj wieczór banda bułgarska zaatakowała posterunek grecki strzałami karabinowymi i granatami re-

cznymi. Wywiązała się gwałtowna walka. Szczegóły nie są jeszcze znane. Z Drama został wysłany batalion piechoty do Tirnowo, aby wzmocnić posterunek graniczny.

Prof. Allerhand tworzy radę przyboczną we Lwowie

Tylko trzy miejsca dla sjonistów. — Oburzenie w mieście.

(Telefonem od naszego korespondenta)

Lwów, 19 9 (T) Powszechnie zdziwienie zapanało w naszym mieście z tego powodu, że prof. Allerhand, dotychczasowy komisarz rządowy gminy żydowskiej we Lwowie powołał teraz do życia swoistego rodzaju „Radę przyboczną“, mającą tymczasowo spełniać funkcje zarządu gminy, aż do ukonstytuowania się prezydium kahału we Lwowie. Zdziwienie z powodu tego faktu zamieniło się rychło w obu-

rzanie, skoro stało się wiadomem, iż prof. Allerhand na 14 członków swojej Rady przybocznej dla sjonistów zarządził zaledwie trzy miejsca(!) Oczywiście, że wobec takiego stanu rzeczy Organizacja sjońska we Lwowie zajęła negatywne stanowisko wobec tak skonstruowanej Rady przybocznej prof. Allerhanda i niktogo z radnych sjońskich do tego ciała narazie nie deleguje.

Drugi dzień procesu marjawickiego Zeznania świadków.

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa, 19. 9. Sin. W drugim dniu procesu przeciwko arcybiskupowi marjawickiemu Kowalskiemu przystąpiono do przesłuchiwania świadków. Świadek Somer zeznaje, że Kowalski już w czwartej klasie gimnazjalnej odwiedzał domy publiczne. Świadek był kolegą szkolnym Kowalskiego.

Na zapytanie przewodniczącego oskarżony zaprzecza, jakoby wogóle znał Sommera. Do szkoły z nim nie chodził.

Następnie przesłuchano jednego z byłych księży marjawickich, który okieślał marjawityzm, jako pospolite oszustwo, rozwodząc się

obszernie na temat erotycznych sprawek Kowalskiego.

W dalszym ciągu rozprawy prokurator zapytał świadka jakie były stosunki sekty Marjawitów z rządem rosyjskim. Obrońca adw. Smiarowski wncsi o uchylenie tego pytania, gdyż jest to proces kryminalny, a nie polityczny. Sąd po naradzie dopuszcza pytanie prokuratora.

Z kolei przystąpił sąd do przesłuchania przy drzwiach zamkniętych szeregu poszkodowanych dziewcząt, które przebywały w klasztorze Marjawitów w Płocku.

Wstrząsająca tragedia dwojga młodych ludzi

Wiedeń, 19. 9. (AW) W miejscowości Dornbirn w Przedarulanji (Vorarlberg) wydarzyła się wczoraj tragedia, przypominająca słynne zajście w Stieglitz pod Berlinem. Szesnastoletnia Eleonora Oberholz, córka zamożnego kupca

w Dornbirnie, zakochała się w 18-letnim gimnazjaliście, synu wyższego urzędnika, który tam spędzał wakacje. Młodzi ludzie mimo opozycji rodziny Oberholców, nawiązali stosunek miłosny. Jeden z braci Oberholza, przyłapawszy

Nowy komisarz rządu miasta Lwowa

Prof. Nadolski następcą p. Strzeleckiego.

(Telefonem od naszego korespondenta)

Lwów, 19 9 (T) Jak się Wasz korespondent z miarodajnego źródła dowiadyuje, komisarzem rządowym miasta Lwowa mianowany będzie w miejsce ustępującego już w najbliższych dniach p. J. Strzeleckiego, prof. politechnik lwowskiej, dr. Otto Nadolski, pozostający w bliskich stosunkach z premierem prof. Bar-

tlem. Prof. O. Nadolski, wykładający na politechnice lwowskiej sprawy związane z budownictwem miejskim, kierował od szeregu lat, jako generalny dyrektor, rozbudowę zdrojowiska w Krynicy. Desygnowany nowy komisarz rządowy miasta Lwowa dawał też nieraz dowody postępowych zapatrywań politycznych.

Oficjalna nominacja prof. dra Ottona Nadolskiego komisarzem rządowym m. Lwowa nastąpić ma w dniach najbliższych.

Dementi w sprawie generała Sikorskiego

Warszawa, 19 9 PAT. W związku z wiadomością, podaną przez jedno z pism polskich przed paru dniami o wizycie gen. Sikorskiego u delegacji polskiej przy Lidze Narodów w Genewie, Polska Agencja Telegraficzna upoważniona jest do stwierdzenia, że wiadomość ta jest nieprawdziwa.

Austrja zawiera traktat handlowy z Litwą

Wiedeń, 19. 9. PAT. Dzienniki wiedeńskie donoszą, że rząd austriacki usiłuje zawrzeć traktat handlowy z Litwą. Rząd litewski postanowił mianowicie z dniem 1 października wprowadzić taryfy różniczkowe, które podwyższą o 30 proc. stawki celne od przywozu dla tych państw, które nie zawarły traktatu handlowego z Litwą. Austrja wywozi do Litwy białinę i galanterię.

Proces redaktora „Rote Fahne“

Wiedeń, 19 9 PAT. Redaktor komunistycznej „Rote Fahne“ Zucker, aresztowany pod zarzutem zdrady stanu, za ogłoszenie odezwy z powodu demonstracji zapowiedzianych na dzień 7 października, został wypuszczony na wolną stopę. Odpowiadał on będzie za zaniedbanie obowiązków redaktorskich.

Olbrzymi pożar w Strassburgu Straty wnoszą 20 milj. franków.

Strassburg, 19. 9. PAT. Pożar, który wybuchł w nocy z niewiadomych przyczyn, zniszczył budynek 5cio piętrowy i pięć magazynów, zawierających 12 tys. ton zboża, cementu, nawozów sztucznych, nafty i papieru. Budynek i magazyny były własnością miejscowego portu. Straty wynoszą 20 milionów franków.

Katastrofa kolei elektrycznej w Londynie 20 osób rannych.

Londyn, 19. 9. PAT. Dziś rano na dworcu w Charingross pociąg elektryczny uderzył o rampę, przyczem 20 osób zostało rannych. Dwie zśród nich odwieziono do szpitala. Dwa wagony lekko zostały uszkodzone. Jest to trzeci tego rodzaju wypadek zachodzący w tym roku w Londynie.

gimnazjalistę na schadzce z siostrą, napędził chłopca, zbił i wyrzucił go, a potem zaczął bić siostrę. Dziewczyna, nieprzytomna z gniewu i przerażenia, strzeliła do niego kilkakrotnie z rewolweru, który jej dał jej kochanek dla obrony przed brutalnymi braćmi. Młody Oberholz jest ciężko, ale nie niebezpiecznie ranny. Siostrę jego po przesłuchaniu zostawiono na wolnej stopie.

U progu wyborów do Kahalu Krakowskiego

Zydzi!

Akcja wyborcza do Rady i Zarządu Gminy Wyznaniowej Żydowskiej w Krakowie już się rozpoczęła. Na to słowo „już” czekaliśmy lat trzydzieści.

Od trzydziestu bowiem lat pracowała Organizacja sjonistyczna nad tem, aby system wyborczy do Gmin Żydowskich naszej dzielnicy został zmieniony w duchu nowoczesnej demokracji. Od dziesiątek lat rozstrzygała o losach Gminy znikoma mniejszość. Szerokie warstwy ludowe dopuszczano do udziału w pracach Gminy chyba tylko wtedy, gdy chodziło o — podatki. Gdy na całym świecie społeczeństwa rządziły się demokratycznie, nami rządziła oligarchia.

PRZEMIANA RAD WYZNANIOWYCH GMIN ŻYDOWSKICH NA REPREZENTANTKI LUDU BYŁA JEDNYM Z POSTULATÓW WIELKIEGO, NA DZIESIĄTKI LAT PRACY OBLICZONEGO PROGRAMU ODRODZENIOWEGO TEGO WSPANIAŁEGO RUCHU, KTO REMU NA IMIĘ SJONIZM.

Nie było i niema jednej dziedziny naszego życia, od Erec Izrael począwszy aż do najdrobniejszego zagadnienia życia gólosowego, której by sjonizm nie wyrwał z martwoty wiekowej.

Tylko Gmina Żydowska, dzięki rządowi garstki ludzi, którzy mieli oczy, serce i duszę zamknięte na wielki proces odrodzeniowy Narodu Żydowskiego, a którzy na Gminę spoglądali, jak gdyby była zamkniętym w sobie przedsiębiorstwem bez związku z wielkimi zadaniami Narodu, tylko Gmina Żydowska opierała się twarde hasłom i żądaniom nowego życia żydowskiego.

DOPIERO TERAZ UDAŁO SIĘ, DZIĘKI NASZEJ WIELOLETNIEJ WYTRWAŁEJ, BEZUSTANNEJ PRACY, ZROBIĆ WYŁOM W ŻMURSZALEJ TWIERDZY I UZYSKAĆ ZMIANĘ ORDYNACJI WYBORCZEJ, która wprawdzie daleka jest od ideału, która jednak oznacza pierwszy krok naprzód na drodze wypełnienia Gminy Żydowskiej nowym, pulsującym życiem.

Nigdy nie waloczyliśmy o hegemonię partii, lecz o zwycięstwo nowej myśli starego Narodu,

opartego o wielką tradycję i przeszłość a zdolnego wedle naszej najgłębszej wiary do twarzenia nieśmiertelnych wartości dla siebie i dla ludzkości.

ZYDZII!

Pod tym kątem widzenia przystępujemy w tej chwili do akcji wyborczej w jednej z najstarszych i najczęściej żyjących Gmin Żydowskich Rzeczypospolitej Polskiej, aby jej zapewnić reprezentację godną jej znaczenia wśród trzechmilionowego Narodu Żydowskiego w Polsce i przejętą świętym obowiązkiem wobec ciężkiej teraźniejszości i wielkiej przyszłości Narodu!

ZYDZII!

Wynik akcji wyborczej zależy przedewszystkiem od tego, czy na czas złożycie pisemną deklarację, przewidzianą ustawą. Kto jej nie złoży, nie uzyska prawa wyborczego!

TERMIN UPLYWA DNIA 15 PAŹDZIERNIKA B. R.

Czas jest krótki, bo wskutek świąt znaczna część dni odpada!

1) Deklaracje **NIE MUSZA** być ani wypełniane w BUDYNKU GMINY, ANI TEŻ **NIE MUSZA BYĆ OSOBIŚCIE PRZEZ DEKLARANTÓW SKŁADANE W BUDYNKU GMINY.** Wolno je przesyłać pocztą, albo wręczyć osobie drugiej, lub stronnictwu, celem jej oddania.

2) Treść deklaracji nie musi być wypełniana własnoręcznie przez deklaranta. **TYLKO PODPIS DEKLARANTA MUSI BYĆ WŁASNORĘCZNY.**

3) Nazwisko i imię należy wypełniać wyraźnie, czytelnie i bez skrótów.

4) Każda deklaracja zostaje w Gminie wedle przepisu numerowana i wciągnięta z tym numerem do rejestru, a każdy wyborca może się przekonać, czy deklaracja jego rzeczywiście została wciągnięta.

5) Prawo wyborcze mają tylko ci Żydzi, którzy w dniu 18 września 1928, ukończyli lat 25 i którzy zarazem na terenie Żydowskiej Gminy Wyznaniowej w Krakowie mieszkają co najmniej od 18 września 1927.

6) Czy ktoś płaci podatek wyznaniowy, czy

nie, jest dla uzyskania prawa wyborczego obojętne, byleby posiadał warunki w punkcie 5) podane i złożył deklarację na czas.

ZYDZII!

NIECH NIKT NIE ZANIEDBA SWEGO OBOWIĄZKU! NIECH NIKT Z WAS NIE MOWI, ŻE JEGO GŁOS JEST OBOJĘTNY! NIECH NIKT NIE UNICESTWIA REZULTATU CIĘŻKIEJ I ŻMUDNEJ WALKI, KTÓRA ORGANIZACJA SJONISTYCZNA PROWADZIŁA PRZEZ LAT 30 DLA DOBRA WSZYSTKICH STANÓW NARODU ŻYDOWSKIEGO!

Egzekutywa, Komitet lokalny i Komisja wyborcza Org. Sjonistycznej w Krakowie

ZE SWIATA

Afera Stinnesa zatacza coraz szersze kręgi

Sledztwo w sprawie oszukańczych manipulacji Stinnesa z pożyczką wojenną zatacza coraz szersze kręgi. Wedle dotychczasowych rezultatów śledztwa zgłoszono dotychczas około 20 miliardów pożyczki wojennej, którą podano za pożyczkę starej daty, chociaż w rzeczywistości pochodziła z okresu znacznie późniejszego. Stinnes i jego ludzie wykupili najwyżej 5—6 miliardów pożyczki, reszta zaś przypada na inne instytucje i jednostki. Podejrzenie pada na dwa bardzo poważne berlińskie domy bankowe, które tę „transakcję” głównie przeprowadziły. Prokuratorja w swym śledztwie natrafia na rozmaite trudności, ponieważ sfery mia rodajne zamykają jej dostęp do rozmaitych tajnych archiwów, by nie dopuścić do skompromitowania jeszcze całego szeregu bardzo poważnych instytucji i osób.

CHOROBA GORKIJA. W stanie zdrowia Gorkija nie zaszła dotychczas żadna zmiana na lepsze. Dwa razy dziennie przychodzi do chorego dr. Guszkwow, jeden z wybitniejszych lekarzy lenigradzkich. Ponieważ zapalenie kiszek bardzo wycieńcza chorego, dr. Guszkwow zamierza wysłać pacjenta na jakiś czas na wieś, gdzie, jak sądzi, prędzej przyjdzie do zdrowia.

Stosunek Tolstoja do żydostwa

Działalność pisarska i misja Tolstoja, mogąca wśród Żydów znaleźć jaknajwiększy odzew, przypadła jednak na czas, w którym jeszcze Żydzi jeszcze pod obuchem carskiego kenta. Też tolstojanizm odzywa się echem zarówno w literaturze hebrajskiej, jak i żydowskiej dopiero później, i to już nie z taką siłą, która w międzyczasie oczywiście nieco osłabła.

Tolstoj sam znał jednak język hebrajski. Jako młodzieniec studiował na uniwersytecie moskiewskim języki orientalne. Później jako 54-letni pisarz gorliwie uczył się języka hebrajskiego. I tak w liście z roku 1882 pisze Tolstoj do Aleksiejewa: „Przez cały ten czas gruntownie zajmowałem się językiem hebrajskim i niemal w zupełności opanowałem go. Czytałem już w tym języku i rozumiem go. Lekcyj udziela mi tutaj rabin Minor, człowiek mądry i dobry. Dużo skorzystałem z tego studjum”. Tolstoj korespondował też wiele z uczonym żydowskim Geizowem, a żydowski pianista Goldenweiser należał do kręgu najbliższych przyjaciół Tolstoja i bawił często na Jasnej Polanie. Także Żyd, Tenoremo (nazywał się właściwie Freimann) pracował jako chłop w Jasnej Polanie, gdzie jednak potem przyjął chrzest.

Później autor „Wojny i pokoju”, mieszkając poza rejonem osiedleńczym Żydów, mało ich znał i mało się z nimi stykał. O istocie żydostwa, o jego etyce wiedział tyle, co np. o budyzmie lub konfucjanizmie.

Prawdziwego życia Żydów nie znał prawie. Nic też dziwnego, że w przeciwieństwie do innych pisarzy rosyjskich nie znajdujemy w dziełach Tolstoja typów żydowskich. Inna rzecz,

że kiedy po bestjałskim pogromie kiszyniewskim Tolstoj nie zaprotestował, Żydzi wzięli mu to za złe. Tolstoj ogłosił wtedy znany list w odpowiedzi na zarzuty.

Niezależnie zresztą od tej sprawy (są tacy, którzy nawet twierdzą, że Tolstoj zaprotestował przeciw rzezi kiszyniewskiej) zdaje się nie ulegać wątpliwości, że Tolstoj, jako potomek ziemian i propagator powrotu na łono natury i pracy na roli, nie zdradzał większych sympatii dla ogółu Żydów, których i on uważał za naród kupców. Inna rzecz, że tym właśnie faktem potwierdza Tolstoj, iż mało miał zrozumienia dla kwestji i doli żydowskiej.

Natomiast w przeciwieństwie do innych pisarzy rosyjskich, miał Tolstoj stosunkowo dużo więcej zrozumienia dla kwestji polskiej. Wracając zaś do znajomości języka hebrajskiego przez Tolstoja, nie musiała ona jednak być tak wielka, ani głęboka, skoro niektóre jego cytaty hebrajskie są — fałszywe i nieścisłe.

W uzupełnieniu powyższego ciekawy jest list, jaki oglądać można na sowieckiej wystawie Tolstojowskiej w Jasnej Polanie. Jest to list, obok którego znajduje się „historyczny” sznur. Dzieje tego listu są żywym przypomnieniem carskiej epoki pogromowej. Pewnego razu przesłał Lew Tolstoj rządowi carskiemu ostry list protestacyjny przeciw antyżydowskiemu ekscesom. W liście tym oświadczył Tolstoj — że gdyby prześladowania Żydów w Rosji nie miały ustać, to on — hr. Tolstoj — prosi o przysłać mu sznur, by się mógł na nim powiesić.

List ten nie bardzo poskutkowało, ale jedna z dam dworu carskiego była na tyle dowcipna, że istotnie posłała Tolstojowi ów sznur, który teraz podobno oglądać można na wystawie

Tolstojowskiej wraz z kopją listu przesłanego rządowi carskiemu. List ten ma być pomieszczony w zbiorze korespondencji Tolstoja, która wkrótce ukaże się w kilku językach równocześnie.

TOLSTOJ O SJONIZMIE

Księga zbiorowa, która ukazała się w Tel-Awii w języku hebrajskim i angielskim z okazji jubileuszu 100-letnia urodzin I. wa Tolstoja, zawiera m. in. rozmowę, jaką p. M. Liwerman odbył w r. 1904 z Tolstojem o sjonizm i o Żydach.

Tolstoj oświadczył wówczas, że sjonizm nie podoba mu się. Sjonizm dąży do powołania rządu żydowskiego, a ja uważam wszelki rząd za największe zło, oświadczył Tolstoj. P. Liwerman wskazał wówczas, że sjonizm dąży, nie tylko do ustanowienia rządu żydowskiego oraz do polepszenia sytuacji materialnej Żydów, większość sjonistów widzi w Palestynie centrum odrodzenia duchowego, gdzie mają się dopiero rozwijać siły duchowe żydostwa. „To wszystko jest — moim zdaniem — aby teczne”, odpowiedział Tolstoj, „do obecnej sytuacji doprowadziły niezliczone ograniczenia antyżydowskie w Rosji. Jestem jednak przekonany”, zaznaczył Tolstoj, „że ograniczenia te zostaną zniesione i Żydzi zostaną zrównani w prawach z pozostałymi obywatelami”.

Poruszając sprawę wystąpień z żydostwa, Tolstoj oświadczył, że nie ma to żadnego sensu. „Jestem przekonany, że wszelka religja składa się z pierwiastków białego i czarnego. Człowiek, który dąży do samoudoskonalenia się, powinien wybrać biały i odrzucić czarny pierwiastek. Wierzę, że te same zalety można znaleźć i w religjach Chińczyków, i Japończyków.”

W kalejdoskopie prasy

POLSKA—NADRENJA—LITWA

Z licznych głosów prasy polskiej o wyniku narad genewskich cytujemy tylko — jako ciekawszą — opinie p. Mackiewicza („Słowo“):

Przez niedopuszczenie Polski do udziału w konferencji nad ewakuacją Nadrenji, Francja podkreśliła, że sprawa ta — to tylko sprawa odszkodowań, a nie bezpieczeństwa. Dlatego w tej sprawie biorą udział Włochy i daleka Japonia, a nie bierze Polska, najbliższy sojusznik Francji, najściślej związany z nią wojskowo. Ale teza polska była inna. My, Polacy, w sprawie Nadrenji widzieliśmy jednak sprawę naszego wspólnego, Francji i Polski bezpieczeństwa. To zostało przekreślone. Oczywiście osłabia to jednak bardzo polityczne znaczenie, polityczny walor dokumentu podpisanego w 1921 roku o woj-skowym przynajmierz między Francją a Polską. Czyż będziemy z Francją porozumiewać się w sprawie bezpieczeństwa dopiero po wybuchu wojny?

W sprawie litewskiej jest natomiast p. Mackiewicz optymistą:

Sprawa ta jest w rękach Marsz. Piłsudskiego, a ja wierzę w geniusz Marszałka, następnie do szliśmy do tego, że manewr, rozpoczęty w grudniu 1927 r. skończył się tak, jak to było zamierzone. Manewr ten miał wykazać opinii całej Europy, że przewleknięcie niezalatwienia sprawy litewskiej nie jest naszą winą. To zostało dokonane w zupełności. Z całkowitą ufnością czekamy na rozwój wypadków. Polska jest państwem 30 miljonowym, można przed nią drzwi zatrzasnąć w sprawie Nadrenji, lecz nie w sprawie Kowna. Nie każde drzwi dadzą się zatrzasnąć.

LUKA W KONSTITUCJI

„Epoka” zamieszcza — ku ogromnemu oburzeniu organów endeckich i chadeckich — artykuł pt. „Niebezpieczna luka”, w którym dowodzi, że art. 111 (wolność sumienia) i 116 (uznanie związków religijnych) są tylko martwą literą. Przykładem — stanowisko władz wobec Kościoła Narodowego, dotąd nieuznanego.

Wszystko to wytwarza w państwie anarchję i zamęt; umniejsza tysiące ludzi i podkopuje powagę władz. Dobrze jeszcze, że wiadomości o tego rodzaju zajściach, jakie miały miejsce w Jastkowicach, w Zamościu, w Tarnowie, w Piaskach Luterskich i wielu innych miejscowościach, nie przedostały się zagranicę. Skompromitowałyby one Polskę w oczach całego świata cywilizowanego, który odwykł już od walk na tle religijnym i tego rodzaju objawy nietolerancji poczytywałby za powrót do średniowiecza. Nie mało miałaby kłopotu z rozwianiem opinii zachodu o ucisku mniejszości narodowych w Polsce; jeszcze nam brak aby się tam wyrobiło

przekonanie o stosowaniu u nas prześladowań religijnych! A przecież do tego dojdzie, jeśli nie położymy tamy stosunkom, które się wytwarzają i utrwalają.

PANIE MINISTRZE! PANIE GENERALE!

„Rzeczpospolita” woła głosem wołającego na puszczy w beznadziejnej sprawie paszportów, meldunków i tym podobnych carskich pozostałości:

Panie Ministrze! Panie Generale! Rozporządzenie paszportowe jest zygakiem i kleksem na całej polityce ministerstwa spraw wewnętrznych, zmierzające do oczyszczenia, wycwilizowania, kulturalnej odbudowy kraju, do podniesienia poziomu administracji, do niszczenia tępoty biurokratycznej.

Panie Generale! Krótko i po wojskowemu przekreślić, zlikwidować zmurszały system paszportowy, zabytek, aby społeczeństwo powiedziało: — Oto jest polski i europejski minister, który za nic sobie ma przesady i biurokratyczne formuły i jednym uderzeniem gniece carski wymysł. Oto człowiek który stali z powierzchni ziemi przysłowie, że Polak składa się z duszy, ciała i paszportu!

Choć contra spem sperantes, przyłączamy się z całego serca do tego apelu: Panie Ministrze! Panie Generale!... Zmiłuj się nad nami!... Skasuj nam paszporty, a Twój kolega od finansów niech nam pozostawi tylko ciało! O dusze sami już jakoś dbać będziemy...

ZABOTYŃSKI JAKO „NIEPOŻĄDANY CU-DZOZIEMIEC”.

P. A. Einhorn zajmuje się w „Hajncie” skandaliczną aferą wizy dla Żabotyńskiego. Jak wiadomo, rząd palestyński czyni twórcy legjonu żydowskiego, jednemu z najwybitniejszych działaczy sjonistycznych i literatów żydowskich doby obecnej — trudności w udzieleniu mu wizy na stałe osiedlenie się w Palestynie. Fakt ten jest wprost groteskowym przykładem systemu administracji angielskiej w Palestynie i dziwnego sposobu pojmowania przez nią obowiązku mandatowego w kierunku udzielania pomocy przy wybudowie żydowskiej siedziby narodowej.

A dlaczego nie chcą mieć Żabotyńskiego w Palestynie? Jes: to całkiem jasne. Jest on dla tego „niepożądany”, ponieważ administracja angielska pragnie dalej spać swoim snem spokojnym. Nie chce ona mieć obok siebie człowieka, który budzi i napomina. Nie chce ona, ażeby ktoś w kraju burzył jej iluzję, że wszystko jest „all right”, że wszystko jest w największym porządku i że czegoś lepszego wogóle nie trzeba...

(b)

NA HORYZONCIE POLITYCZNYM

Stosunek Ligi Nar. do Trybunału Międzynarodowego w Hadze

W pierwszej komisji Ligi Narodów odbyła się onegdaj interesująca dyskusja na temat stosunku Ligi Narodów do Międzynarodowego Trybunału w Hadze. Chodziło głównie o kwestję, czy Rada Ligi Narodów, której jak wiadomo przysługuje prawo zasięgania opinii Międzynarodowego Trybunału w Hadze, musi jednogłośnie takiej opinii zażądać, czy też decyduje zwykła większość głosów. Jest to na pozór akademicka dyskusja, ale ma wielkie praktyczne znaczenie. Niejednokrotnie bowiem trudno uzyskać jednomyślność wszystkich członków Rady, tak, że nie można zasięgać opinii Trybunału Międzynarodowego. Każdy z członków Rady może w ten sposób sparaliżować działanie Trybunału. Drugą kwestją jest też pytanie, czy opinia Międzynarodowego Trybunału jest dla Rady Ligi Narodów wiążącą.

Dotychczasowa praktyka Rady Ligi Narodów była tego rodzaju, że opinia międzynarodowego trybunału była dla Rady zawsze miarodajną.

Nad temi na pozór tylko prawniczymi kwestjami rozwinęła się bardzo żywa dyskusja, która nie doprowadziła chwilowo do praktycznych rezultatów. Na razie zabrali głos w tej sprawie francuski prawnik Fromageot, włoski delegat Scialoia, oraz angielski prawnik Cecil Hurst, którzy zgodni byli przynajmniej w tem, że Rada Ligi Narodów jako polityczna instancja może swobodnie rozstrzygać wszelkie kwestje, a opinia Trybunału Międzynarodowego nie może mieć dla Rady Ligi Narodów wiążącej mocy. W sprawie zaś jednomyślności czy też większości głosów, jeśli chodzi o zasięgnięcie opinii Trybunału Międzynarodowego, wyłoniła się duża rozbieżność zdań. Scialoia bronił tezę, że należy z decyzją czekać conajmniej jeszcze 10 lat, by w tym czasokresie ustalić rezultaty dotychczasowej praktyki. W najbliższych dniach zapadnie decyzja w tej sprawie.

Z TEATRU, LITERATURY I SZTUKI

— Z TEATRU IM. J. SŁOWACKIEGO. Dziś we czwartek i jutro w piątek amerykańska sztuka A. Ridley'a „Pociąg widmo”. Próby z komedji „Gdybym chciała...” są w pełnym toku. Teatr Gerald'ego jest to teatr miłości małżeńskiej. W tonie lekkim traktują temat komedje, napisane w spółce z przyjacielem Rob. Spitzerem: ostatnia „Son Mari” i dawniejsza, w roku 1924 grana w teatrze Gymnase, „Si je voulais...” Obie malują w sposób równie żartobliwy jak wytworny najgorszego z wrogów poezji małżeństwa: przyzwyczajenie. Sposób, który przeciw banalnościom dosytu i codziennej monotonii pożyicia zaleca komedja „Gdybym chciała...”, odsłania się dyskretnie w tytułowej groźbie bohaterki i jakkolwiek dość gorzki i psychologicznie dobrze umotywowany, nie maści w niczem ironicznego uśmiechu autora i igrzącej lekkości dialogu. Próbami w komedji Gerald'ego kieruje p. Krasnowiecki. Premjera w sobotę.

— TEATR REWJOWY „GONG”. Dziś we czwartek otwarcie teatru rewjowego „Gong”. Dana będzie znakomita rewja w 13 obrazach pt. „Jazda do Krakowa” z udziałem całego nowozaangażowanego zespołu. Orkiestra 20 pp. Codziennie dwa przedstawienia o godz. 7 i 9 wieczorem. Reszta biletów w handlu P. Rudnickiego, Rynek, linja A—B.

— MIECZYSLAW MUENZ, nasz świetny pianista, cieszący się mimo młodego jeszcze wieku nadzwyczajnym uznaniem nie tylko w Europie, ale także w innych częściach świata, wystąpi w Krakowie, przed wyjazdem do Ameryki, z jedynym koncertem dzisiaj tj. we czwartek, 20 bm. w Starym Teatrze, na którym wykona interesujący program, złożony z utworów Scarlatiego, Mozarta, Schumanna, Schuberta, Chopina, Rachmaninowa, Medtnera i Czajkowskiego.

— DRUGI I OSTATNI WYSTĘP DOSKONAŁEGO ZESPOŁU BALAJKOWEGO, który na swoim wczorajszym wieczorze w Krakowie doznał entuzjastycznego przyjęcia ze strony publiczności, wypełniającej szczerze salę koncertową, odbędzie się w sobotę, 22 bm. w Starym Teatrze. Na tym wieczorze zostanie wykonany całkiem nowy program. Bilety po cenach niższych od Zł 1—6 są już do nabycia w kasie Staro Teatru.

Morderstwo bez motywów

Zamordował swego przyjaciela, chociaż go bardzo żałował. — Sąd przysięgłych uwalnia mordercę.

Onegdaj odbył się przed wiedeńskim sądem przysięgłych proces, który naprawdę musi zainteresować każdego psychologa. Na ławie oskarżonych zasiadł 30-letni kelner z zawodu, Stefan Graner, który dnia 5 czerwca br. zamordował swego przyjaciela z lat młodych Jerzego Poscha, nie mając ku temu żadnych powodów. „Musiałem go zabić — tłumaczył się oskarżony — zmuszała mnie do tego magiczna siła, której oprzeć się nie mogłem. Myśl, że muszę go zabić, była tak silną, że nie mogłem inaczej postąpić. Mówiłem nieraz: „Biedny człowieku, nie nie jesteś winien, ale muszę cię zabić”. W nocy stanął Graner nad łóżkiem śpiącego swego przyjaciela, wyciągnął nóż, którym poderżnął jego gardło, a następnie sam się oddał w ręce policji. Tak w śledztwie jak i wobec trybunału z zinną krwią przyznał się do strasznego morderstwa, nie próbując nawet się bronić. W celi więziennej, którą dzielił ze 73 lata liczącym więźniem, znowu go opanowała żądza mordu. Nie mógł spać nocami, albowiem obawiał się, iż nie

oprze się konieczności zamordowania współlokatora więziennej celi. Pewnej nocy oblał go wodą, by go obudzić i w ten sposób uchronić się przed dokonaniem morderstwa.

Ojciec Granera był ciężkim alkoholikiem. Sam Graner był też alkoholikiem, ale w chwili czynu nie był wcale pijany, lecz miał jasną świadomość czynu. Także przesłuchani psychiatrzy orzekli, że oskarżony jest odpowiedzialny za swój czyn. Wprawdzie w pisemnym orzeczeniu skonstatowali rzeczonawcy u oskarżonego początki obłądzenia, ale na rozprawie cofnęli ten ustęp swego orzeczenia.

Werdykt ławy przysięgłych 11 głosami potwierdził pytanie co do mordu, ale ośmioma głosami zaprzeczył pytanie co do zdradzieckiego dokonania mordu, a 9 głosami potwierdził pytanie co do utraty świadomości w chwili dokonania mordu. Na podstawie tego werdyktu wydał trybunał wyrok uwalniający. Oskarżony przyjął wyrok spokojnie, zimno, tak jakby jego wcale nie dotyczył.

TEATR MIEJSKI IM. J. SŁOWACKIEGO

Czwartek: „Pociąg widmo”.
Piątek: „Pociąg widmo”.

CYRK STANIEWSKICH (OBOK III. MOSTU)

Codziennie przedstawienie o godz. 8¹⁵ wiecz.

TEATR REWJOWY „GONG” (UL. RAJSKA)

(przedstawienia o godz. 7-mej i 9-tej wiecz.)

Czwartek: Otwarcie sezonu: Rewja w 13-tu obrazach pt.: „Jazda do Krakowa”.

Piątek: Rewja „Jazda do Krakowa”.

Telegram

78

Przewód №

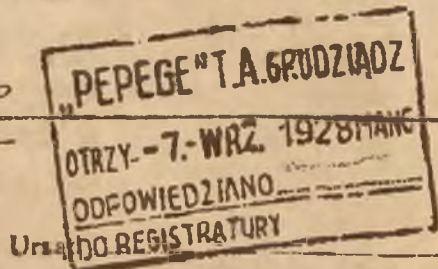
pepege grudziadz

dom telef

Uwagi służbowe

16,45 zł

Przyjęto dn. 7 9 1928
godz. 16 min 45
podpis

Włno targi polnocne 208 12 7 15 15

komitet siedziowski targow odznaczył wyroby pepege złotym
medalem wlnszuje = salit +

PRZEGLĄD GOSPODARCZY

W sprawie opodatkowania handlu komisowego

Ważny okólnik Ministerstwa Skarbu.

Ministerstwo skarbu wydało 3 września b. r. za L. D. V. 9649/1 domesły okólnik, regulujący zasadniczo sprawę opodatkowania podatkiem przemysłowym komisju i subkomisju. Ten ostatni po raz pierwszy został wogóle uznany.

W okólniku tym Min. skarbu wyjaśnia, iż ustęp trzeci p. 5 art. 5 ustawy o podatku przemysłowym nie ogranicza pojęcia komisju do tych tylko wypadków, gdy stosunek ten zachodzi pomiędzy właścicielem towaru, jako komitentem i jego bezpośrednim komisantem. Jak wynika z przepisów prawa handlowego, zawarcie przez komisanta umowy komisowej w przedmiocie wykonania zlecenia, udzielonego przez komitenta, czyli

zawarcie umowy t. zw. subkomisowej zasadniczo jest dopuszczalne i podlega tym samym regułom, co i stosunek komisju,

abstrahując oczywiście od pewnych bezpośrednich uprawnień, służących komitentowi wobec komisanta, oraz odpowiedzialności, jaką ten ostatni ponosi wobec pierwszego za wykonanie czynności przez subkomisanta.

Wobec powyższego

stosunek subkomisju, o ile zostanie przez podatnika należycie udowodniony, winien być traktowany dla celów podatkowych narówni z komisjem bezpośrednim,

t. j. stosunkiem, zachodzącym pomiędzy właścicielem towaru jako komitentem i jego komisantem, czyli winien być zakwalifikowany, jako podpadający pod postanowienia art. 5 p. 5 ustawy (to znaczy podlega stawce podatkowej 5% od sumy prowizji).

Jednak przy kwalifikowaniu zarówno stosunku komisju, jak i stosunku subkomisju, władze wymiarowe winny mieć na uwadze przede wszystkim, że przeprowadzenie dowodu stosunku komisowego ciąży na podatniku. W tym celu komisant winien przedstawić władzom wymiarowym umowę komisową, zawartą pomiędzy komitentem, a komisantem, oraz

prawidłowo prowadzone przez niego księgi handlowe.

Umowa komisowa winna wyraźnie określać cenę sprzedażną towaru, oraz wysokość wynagrodzenia komisowego, a w razie przyjęcia przez komisanta gwarancji za wpływ należności za sprzedany towar (t. zw. stosunek „del credere“) również klauzulę co do tego ostatniego.

Księgi komisanta powinny być prowadzone w ten sposób, aby dawały możność poznania całokształtu jego czynności handlowych (a więc winny obejmować szczegółowo wszystkie dokonane przez niego transakcje handlowe), oraz by na podstawie tych ksiąg można było ustalić wysokość prowizji i innych wynagrodzeń, otrzymanych przez komisanta.

Dalszym warunkiem uznania stosunku komisowego dla celów podatkowych jest, aby komisant istotnie działał na rachunek komitenta, a w szczególności: a) by ściśle wykonywał umowę komisową zgodnie z przepisami prawa handlowego; b) by wszelkie nadwyżki, otrzymane przy sprzedaży towaru, oddawał komitentowi, oraz c) by nie otrzymywał na swoją korzyść niezależnie od umówionego wynagrodzenia komisowego różnicy lub części różnicy między ceną istotnie osiągniętą, a ceną zastrzeżoną na rzecz komitenta.

W razie nieuczynienia zadość któremukolwiek z powyższych warunków stosunek komisju, względnie subkomisju podlega zdyskwalifikowaniu, co powinno być pisemnie uzasadnione.

Równocześnie zauważa się, że w niektórych wypadkach, zwłaszcza gdy komisant przyjął pełne „del credere“, trudno jest ustalić w praktyce granice, gdzie się kończy komis, a zaczyna działanie na własny rachunek, to też w takich wypadkach sprawy winny być poddawane dokładnemu badaniu, przede wszystkim przez bardzo ściśle sprawdzenie ksiąg komisanta, gdyż tylko na podstawie prawidłowych ksiąg handlowych, obejmujących całokształt czynności komisanta, da się ustalić stan faktyczny.

Ważne dla właścicieli realności w Niemczech

Koniec „Schwarzkaufów“ — Możliwość odzyskania utraconej w procesie na podstawie „Schwarzkaufu“ nieruchomości.

W czasie inflacji nabyli obcokrajowcy, co powszechnie jest wiadomem, w Berlinie i innych większych miastach w Pruszech, wielką ilość nieruchomości. W dotyczących kontraktach kupna sprzedaż zapodawano z nielicznymi wyjątkami, niższe od rzeczywistych ceny kupna i to przeważnie na żądanie sprzedawcy, który w ten sposób dużo pieniędzy na ukróconej

należitości od przyrostu wartości (Wertzuwachssteuer) oszczędzał.

W sejmie pruskim wniesiono ubiegłego roku dziwny projekt ustawy, który te Schwarzkaufy miał uregulować, — projekt ten atoli nie został ustawą.

Obywatele polscy, którzy wedle ostatniej statystyki posiadali w maju ubiegłego roku

2066 domów w Berlinie, i w ten sposób zajmują pierwsze miejsce z pośród obcych właścicieli nieruchomości w Pruszech i którzy zmuszeni byli przez ówczesne stosunki zapodawać w kontraktach niższe od rzeczywistej ceny kupna, czyli zawierać t. zw. „Schwarzkaufy“, — zainteresowani będą wiadomością, że stan prawny Schwarzkaufu na skutek orzeczenia Sądu Rzeszy w Lipsku (Reichs-Gericht) z 14 lutego 1928, III. 321/27, znacznie się na ich korzyść zmienił.

Według obecnego stanu prawnego w Niemczech, „Schwarzkauf“ tylko wtedy stanowił niebezpieczeństwo dla obecnego właściciela, jeśli w księdze gruntowej wpis prawa własności na jego rzecz nastąpił po 13. lutego 1923, ponadto kupno takie uzależnionem było od zatwierdzenia dotyczącego kontraktu przez odpowiednie władze gminne (w Berlinie — Magistraty dzielnicowe — Bezirksämter).

Takie zatwierdzenie uzyskać można było do tychczas tylko wtedy, jeśli obie strony, t. j. sprzedający i kupujący we wspólnym zgodnym wniosku prawdziwość kontraktu (t. j. zatajonej ceny kupna) zapewnieniem w miejsce przysięgi (eidesstattlich) stwierdzili.

Rzecz jasna, że sprzedający zapewnienia takie jedynie za wysokim okupem składał — najchętniej i najczęściej atoli wdrażał proces, celem odzyskania domu.

W tym względzie wspomniane orzeczenie zmieniło na korzyść stanowisko nabywcy (Schwarzkäufer), — albowiem statuje ona zasadę, że Magistraty, względnie władze zatwierdzające, mogą odtąd w dowolny sposób dochodzić zatajonej ceny kupna.

Na tej podstawie kupujący będzie mógł odtąd nie tylko na swoje własne, ale także i na zapewnienie sprzedającego się powołać (sprzedający dotąd zapewnienie takie dla innych celów, jak naprzykład celem uzyskania zamknięcia hipoteki, adnotacji sprzeciwu, składał); nie potrzeba tedy więcej współdziałania sprzedawcy, które wysokimi sumami się okupywało.

Zaznaczyć wypada, że niewiadomo, czy Magistraty trzymać się będą tej zasady, wypowiedzianej przez Sąd Najwyższy, albowiem Magistraty te, jako władze administracyjne, nie są związane orzeczeniem zwykłych sądów, w każdym atoli razie orzeczenie to, wydane przez Sąd, zażywający wielkiej powagi w Niemczech, wywrze na Magistraty niewątpliwie wielki wpływ.

Sprawa prawdopodobnie w ten sposób potoczy się dalej, że Magistraty udziela dodatkowego zatwierdzenia nabywcy inflacyjnemu za zapłatą niewielkiego odszkodowania; pewnem atoli jest, że sprzedawca inflacyjny nie będzie więcej mógł, jak dotąd, wymuszać na nabyw-

ty nadzwyczajnych sum za swe oświadczenie, konieczne dla uzyskania dodatkowego zatwierdzenia.

Ważnem jest to orzeczenie w pierwszym rzędzie dla tych obcokrajowców, którzy wskutek przegranego procesu zaczepnego (Schwarzkaufprozess) zmuszeni byli zwrócić domy w czasie inflacji kupione sprzedawcy, — albo — w każdym razie, nie obejdzie się i tu, celem uzyskania zatwierdzenia przez Magistrat, — bez wynagrodzenia dla sprzedawcy, — sytuacja atoli o tyle jest korzystniejszą, że nabywca nie siedzi więcej w rękach sprzedawcy, który znów z obawy przed ponowną utratą domu na rzecz nabywcy, chętnie go odsprzeda lub wysoko obciąży, co kupno ułatwi.

Dlatego wskazanem jest, aby polscy właściciele nieruchomości w Niemczech, którzy wskutek przegranego „Schwarzkaufprocesu” stracili swe domy, nabyte w czasie inflacji, zwracali się w tej sprawie do Związku polskich właścicieli w Niemczech, który wszelkich środków użyje, aby im dopomógł w odzyskaniu straconych wskutek przegranego Schwarzkaufprocesu domów,

Dr. M. Goldmann.
Dr. R. Uhlig.

Bilans handlowy za sierpień br.

Według tymczasowych obliczeń Głównego Urzędu Statystycznego, bilans handlowy za sierpień b. r. przedstawia się — jak o tem krótko już wczoraj donieśliśmy, — jak następuje:

Przywieziono ogółem 422.256 ton wartości 258,774.000 zł., wywieziono zaś 1.911.202 ton wartości 196,333.000 zł. Bierne saldo bilansu handlowego wynosi więc 62,441.000 zł., czyli o 24,232.000 zł. mniej, niż w lipcu b. r.

Poprawa bilansu handlowego spowodowana została zmniejszeniem wartości przywozu o 29,421.000 zł. Wywóz wykazuje również pewne zmniejszenie, wynoszące 5,189.000 zł.

W porównaniu z danymi za lipiec zwiększył się wywóz jaj o 4,049.000 zł., jęczmienia o 1,059.000 zł., węgla o 7,240.000 zł. Zmniejszył się natomiast wywóz cukru o 3,010.000 zł., masła o 3,255.000 zł., trzody chlewnej o 3,637.000 zł., drzewa o 3,001.000 zł., metali i wyrobów metalowych o 1,221.000 zł., oraz materiałów i wyrobów włóknistych o 3,003.000 zł.

W przywozie największe zmniejszenie o 22,205.000 zł. wykazuje grupa artykułów spożywczych, wśród których zmniejszył się głównie przywóz pszenicy o 12,565.000 zł., ryżu o 7,871.000 zł., kukurydzy o 3,024.000 zł. Poważniejsze zmniejszenie wykazuje nadto przywóz metali o 4,780.000 zł., kauczuku i wyrobów kauczukowych o 3,182.000 zł. Zwiększył się natomiast przywóz nawozów sztucznych o 1,474.000 zł., maszyn i aparatów o 3,004.000 zł., wreszcie przyborów i materiałów elektrotechnicznych o 1,221.000 złotych. Ogólne sumy przywozu towarów grupy włókienniczej pozostały prawie niezmienione, lecz przywóz bawełny wzrósł o 3,795.000 zł., przywóz wełny natomiast zmniejszył się o 4,398.000 zł.

Stosowanie amnestji w wypadkach przestępstw skarbowych

Ustawa amnestyjna przewiduje wyraźnie, że przestępstwa skarbowe nie mogą korzystać z jej dobrodziejstwa, poza jednym wypadkiem, mianowicie przestępstw z tytułu ustawy o monopolu tytoniowym. W dniach ostatnich wielką sensację w sferach gospodarczych, a głównie kupieckich wywołały wyroki sądów w Pińsku i w Krakowie w sprawach, wynikających z art. 98 ustawy o podatku przemysłowym. Pomimo, że sądy uznały, iż oskarżony wykupił świadectwo przemysłowe niewłaściwej kategorii i uznał winę, jednak zastosował wobec oskarżonych ustawę o amnestji, pomimo, że ustawa ta, jak zazna czytaliśmy, wyklucza przestępstwa skarbowe.

Sąd stanął na stanowisku, iż przestępstwa przewidziane w art. 98 ustawy o podatku przemysłowym są to przestępstwa nie skarbowe, a natury administracyjno-porządkowej, wobec czego podlegają one amnestji.

Wyroki wymienionych sądów posiadają pierwszorzędne znaczenie i o ile sąd najwyższy do którego zgłosiła strona kasację, uzna prawidłowość interpretacji prawa przez sąd apelacyjny krakowski, wtedy wszystkie podobne sprawy zostaną załatwione z zastosowaniem amnestji.

Inż. Cz. Klarner prezesem warszawskiej Izby handlowej

Na onegdaj odbytem posiedzeniu warszawskiej Izby handlowej i przemysłowej uchwalono kooptację nowych 8 członków. Kooptacja doszła do skutku na zasadach porozumienia między poszczególnymi związkami przemysłowców i kupców. I tak dokooptowano do warszawskiej Izby, jako członków pp. Drzewieckiego, J. Neufelda, E. Rozego, A. Sturnia, A. Wieniawskiego, F. Wiślickiego.

Po dokonaniu kooptacji odbył się dalszy ciąg posiedzenia Izby już wraz z dokooptowanymi członkami, a to celem wyboru prezydium. Prezesem Izby handlowej i przemysłowej w Warszawie wybrano b. ministra inż. Czesława Klarnera.

Wiceprzewodniczącymi zostali pp.: Laurysiewicz, St. Przanowski, Bogusław Herse, A. Truskier, Józef Dangel.

Wiadomości dla akcjonariuszy

ZIEMSKI BANK KREDYTOWY we Lwowie, Zmniejszony wskutek strat kapitał zakładowy o 700.000 zł., został uzupełniony do 1 miliona, nadto podwyższono kapitał o 2 miliony, razem 5 milionów w 50.000 pełno wpłaconych akcjach nom. wart. 100 złotych.

PIERWSZA FABRYKA LOKOMOTYW W POLSCE od 1 b. m. wypłaca w biurze, zam. w Warszawie, ul. Moniuszki 2a, po 3 zł. od akcji nom. wartości 50 zł.

WIADOMOŚCI ŻYDOWSKIE

Dr. Frankel o działalności komisji ekspertów Agencji Żyd.

Nowy Jork (ŻAT) Przedstawiciel Żyd. Agencji Telegraficznej miał rozmowę z członkiem komisji ekspertów przy komisji Agencji Żydowskiej Drem L. Franklem, który powrócił obecnie do Ameryki z Europy. W toku rozmowy Dr. Frankel oświadczył, że komisja ekspertów przestała istnieć po złożeniu swego sprawozdania z wnioskami p. Louis Marshallowi i drogi Weizmannowi. Wszystkie dalsze sprawy związane z realizacją wniosków ekspertów są już teraz zależne od inicjatywy p. Marshalla i Dra Weizmanna. „Komisja ekspertów” oświadczył dalej Dr. Frankel, „poważnie starała się zbadać sytuację w Palestynie z możliwą obiektywnością. Wnioski komisji opierają się na gruntownych badaniach naukowych przeprowadzonych przez specjalistów. Przy sformułowaniu swoich wniosków komisja wzięła pod uwagę idealizm, jakim nacechowany jest ruch palestyński. Usiłowaliśmy, zakończył Dr. Frankel, opracować plany konstruktywne, któreby w jaknajskuteczniejszy sposób przyczyniły się do odbudowy Palestyny. Nie jest już moją rzeczą wyrokować, w jakim stopniu to się nam udało, — zaznaczył w końcu Dr. Frankel.

Żydowskie instytucje kredytowe koordynują swą działalność

Jerozolima (ŻAT) Z inicjatywy egzekutywy sjonistycznej odbyła się tu narada wszystkich żydowskich banków i instytucji kredytowych w Palestynie, które zajmują się udzielaniem kredytów na cele przemysłowe. Na naradzie tej uchwalono skoordynować działalność wszystkich instytucji kredytowych. Narada ta awaza na jest jako krok wstępny do założenia banku przemysłowego w Palestynie.

Myśl stworzenia wielkiego zjednoczenia kredytowego w Palestynie została, jak wiadomo sformułowana w sprawozdaniu komisji Agencji Żydowskiej, która wskazała na wielką doniosłość takiej instytucji dla rozwoju gospodarczego Palestyny.

Sprawa ustalenia minimalnego wieku przy zawieraniu ślubów w Palestynie

Genewa (ŻAT) Podczas debaty 6-tej komisji zebrania Ligi Narodów o różnych sprawach krajów mandatowych przedstawiciel Kanady p. Riddell zapytał, czy odbyła się w Palestynie konferencja przedstawicieli wszystkich gmin

religijnych, która miała być zwołana celem zajęcia stanowiska w sprawie zmian, które należy przeprowadzić w ustawach co do ustalenia minimalnego wieku, w jakim dozwolone jest wstępować w związki małżeńskie. P. Riddell podkreślił przytem, że zadaje to pytanie na życzenie przewodniczącej międzynarodowego związku równouprawnienia kobiet. Angielski członek komisji Locker-Lampson odpowiedział, że Wysoki Komisarz Palestyny uważał dotychczas zwołanie takiej konferencji za bezcelowe, obecnie jednak sprawa ta znowu będzie poważnie rozpatrzona.

Z życia sportowego Palestyny

Raid samochodowy Jerozolima—Paryż. — Wiosłarze niemieccy na Jordanie.

Jerozolima (Tel. wł.) W dniu 15 bm. rozpoczyna się urządzony przez palestyńską grupę automobilistów raid z Jerozolimy do Paryża.

W tych dniach przybyła do Jerozolimy grupa studentów niemieckich, odbywających na łodziach składanych wycieczki po największych i najpopularniejszych rzekach ziemi. Wspomniana grupa studentów zamierza teraz przebyć na swych łodziach rzekę Jordan, następnie zaś również i Eufrat.

Smutne położenie Żydów w Turcji

Konstantynopol (ŻAT) Sytuacja prawna ludności żydowskiej w Turcji pogorszyła się ostatnio znacznie. Ograniczenia skierowane przeciwko Żydom mnożą się z każdym dniem. Żydzi zostali usunięci ze wszystkich urzędów. Wyższe uczelnie są dla Żydów zamknięte. Na uniwersytecie tureckim nie widać już wcale studentów żydowskich. Niema też przedstawicieli żydowskich ani w parlamencie ani w radach miejskich. Szkoły żydowskie nie otrzymują żadnego poparcia od państwa, przeciwnie są jeszcze obciążane obowiązkiem placenia wysokich poborów nauczycielom języka tureckiego, którzy są delegowani przez rząd. Za najmniejsze usiłowanie samodzielnego kroku grozi szkołom żydowskim niebezpieczeństwo zamknięcia.

Z życia żydowskiego w Czechosłowacji

Praga (ŻAT) Jak się dowiaduje przedstawiciel Żydowskiej Agencji Telegraficznej „Partja Żydowska” nie zamierza wystąpić samodzielnie podczas nadchodzących wyborów krajowych i okręgowych w Czechach. Z jakim stronnictwem ma być zawarte przymierze wyborcze, jeszcze nie wiadomo. Według oficjalnego komunikatu. Partja Żydowska na Słowaczynie wystąpi jako „grupa pro-rządowa z jej swym programem żydowskim”.

Na Rusi Podkarpaciej stosunki polityczne nie są jeszcze wyjaśnione. Według doniesienia „Lidove Noviny” wpływowa grupa sjonistów-rewizjonistów zamierza zawrzeć sojusz wyborczy z partją agrariuszy.

Ośmy zjazd sjonistów w Czechosłowacji został wyznaczony na 26-go grudnia rb. do Brna Morawskiego. Porządek dzienny tego zjazdu będzie ustalony na najbliższym posiedzeniu sjonistycznego komitetu centralnego, które odbędzie się w m. październiku. Na posiedzeniu tem zostaną również powzięte ostateczne uchwały o stanowisku organizacji sjonistycznej wobec wyborów krajowych i okręgowych.

Przesilenie w związku sjonistów szwajcarskich

Zurych (ŻAT) Jak już donieśliśmy, w tych dniach odbył się w Zurychu 33-ci zjazd związku sjonistów szwajcarskich. Podczas wyborów nowego komitetu centralnego wynikły wielkie trudności. Sjonisci bazylejscy wyrazili gotowość objęcia kierownictwa związku z tym warunkiem, żeby również kobiety, które zostały wysunięte jako kandydatki, były oficjalnie wybrane jako członkinie komitetu. Przedstawiciele mizrachistyczni oraz delegaci zurychscy wypowiedzieli się przeciwko temu wnioskowi. Kon-

terencja nie wybrała przeto komitetu centralnego i postanowiono zwołać w tym celu specjalną konferencję w październiku br.

Dom „Poalej-Sjonu” w Czerniowcach

Czerniowce (ZAT) Został tu otwarty własny gmach żydowskiej partii robotniczej Poalej Sjon w Rumunji. W nowym „Domu Poalej Sjonu” będzie się mieścił szereg instytucji kulturalnych, jak szkoły żydowskie, biblioteki, internat dla praktykantów żydowskich itd. Na uroczyste poświęcenie nowego gmachu przybędą przedstawiciele światowego związku Poalej-Sjon.

PROF. FODOR ZOSTAJE PRZY UNIWEKSYTECIE HEBRAJSKIM W JEROZOLIMIE. Wbrew zamieszczonej w „Palestine Bulletin” pogłosce, jakoby prof. Fodor opuścić zamierzał uczelnię jerozolimską, oświadczył znakomity chemik, że żadną miarą nie zamierza opuścić obecnie Uniwersytetu Hebrajskiego w Jerozolimie.

SANATORJUM IM. BOROCZOWA NA KARME-LU. W tych dniach otwarto uroczyste sanatorium im. Borochowa na Karmelu. Jes tto sanatorium palestyńskiej „Kupat Cholim” (Kasy Chorych).

ROBOTNICZY AMERYKAŃSCY POSYLAJĄ PALESTYŃSKIEMU „DAWAR” MASZYNĘ LINOTY-POWA. Żydowski Związek zecerów w Nowym Jorku wespół z żydowskimi związkami zawodowymi zakupił dla dziennika hebrajskiego „Dawar” piękną maszynę linotypową, która jest już w drodze do Palestyny. Jednym z inicjatorów pięknego daru jest dyrektor socjalistycznego żydowskiego „Forwer-tsu” w Nowym Jorku. Cóż na to nasi domorośli bu-ndyci?...

W ROKU 1927 spożyto w Palestynie mięso z 12.190 sztuk bydła rogatego, 171.734 owiec, 92.440 kóz, 780 wielbłądów i 239 świń.

KRAJOWA KONFERENCJA Z. F. N. NA BUKO-WINIE uchwalono zwołać na 14 października b. r. do Czerniowic.

OTWARCIE SZOSY JAFFA—TEL-AWIW. Przed kilku dniami nastąpiło uroczyste otwarcie nowo przebudowanej szosy Jaffa—Tel-Awiw. Prace wokół przebudowy trwały kilka miesięcy.

OLBRZYMI HOTEL W POBLIŻU TEL-AWIW. W osadzie Ramat-Gan w pobliżu Tel-Awiw wybudowany ma być kosztem 100.000 funtów olbrzymi hotel. Specjalna duża sala przeznaczona ma być na odbywanie kongresów międzynarodowych.

SPIS LUDNOŚCI W TEL-AWIIWIE I OKOLICZNYCH OSADACH. W dniu 2 b. m. odbywał się w Tel-Awiwie, Jaffie i okolicznych osadach spis ludności, uwzględniający nie tylko stan rodzinny i ilość lat zamieszkania w Palestynie, ale też i kraj, skąd osadnik emigrował.

PIERWSZA KOLONIA ŻYDOWSKA NA WYBRZEŻU MORSKIEM. Jest nią „Nathania”, nazwa-

na tak od imienia Natana Straussa. Jak już pokrótce donieśliśmy, kolonia ta rozporządzać będzie obszarem 6.000 dunamów. Inwestowano tu dotąd 70.000 funtów, przyczem pierwszych 50 żydowskich rodzin chłopskich osiąść ma już w najbliższym czasie. Będzie to pierwsza kolonia bezpośrednio nad wybrzeżem morskiem.

POMNIK DLA ŻOŁNIERZY ŻYDÓW, POLEGŁYCH PODCZAS WOJNY W RUMUNJI. Związek Żydów rumuńskich zamówił w Paryżu pomnik ku czci żołnierzy Żydów, poległych na polach walki w Rumunji podczas ostatniej wojny światowej. Pomnik ten stanie przed wielką synagogą żydowską w Bukareszcie. Ogłoszona została odezwa do ludności żydowskiej w Bukareszcie w sprawie powiększenia funduszu na rzecz pomnika przez składanie ofiar podczas uroczystych świąt żydowskich.

JAK LITWA KP! Z ŻYDÓW? Wybory do Kas Chorych na Litwie zostały, jak już donieśliśmy swego czasu, na skutek interwencji kół żydowskich odłożone i wyznaczone zamiast na Rosz Haszanah na... Jon Kipur. Uchwala ta wywołała naturalnie silne protesty ludności żydowskiej. Wówczas władze nadzorcze znowu zmieniły termin wyborów do Kas Chorych i po dłuższej naradzie wyznaczyły wybory na ostatni dzień żydowskich świąt Sukoth.

KSIĘGA EKLEZJASTY PRZETŁÓMACZONA NA JĘZYK ŻYDOWSKI. Rabin J. L. Zlotnik, b. rabin w Gąbinie, a obecnie kierownik Egzekutywy organizacji sjonistycznej w Kanadzie, ukończył w tych dniach przekład żydowski księgi Eklezjasty. W przeciwnieństwie do literackiego stylu przekładu Biblii Jehosaza, przekład rabina Zlotnika pisany jest popularnym językiem żydowskim. Rabin Zlotnik pracuje obecnie nad przekładem żydowskim księgi Hioba.

UDZIAŁ KOBIEŃ ŻYDOWSKICH W SZWAJ-CARSKIEJ WYSTAWIE PRAC KOBIECYCH. — W szwajcarskiej wystawie prac kobiecych, zorganizowanej w Bernie, bierze udział również związek stowarzyszeń kobiet żydowskich w Szwajcarii. — W oddzielnych miejscach wystawione są materiały, ilustrujące działalność żydowską na polu opieki społecznej, jak również liczne tabele statystyczne i modele z gipsu szeregu zakładów dobroczynnych, pozostających pod kierownictwem kobiet żydowskich.

KONFERENCJA RADYKALNYCH SJONISTÓW W RUMUNJI. W początkach miesiąca października b. r. odbędzie się w Jassach konferencja radykalnych sjonistów Rumunii. W konferencji tej weźmie udział również Dr. Nachum Goldmann z Berlina, oraz Dr. Jehuda wleński, który stoi obecnie na czele delegacji Keren-Hajessod w Transylwanii.

ŚLUB KRÓLEWICZA Z MILJARDERKA. Potwierdza się wiadomość o zaręczynach hr. Folke Bernadotte, bratanka króla szwedzkiego, z miss Manville, córką przemysłowca amerykańskiego. Miss Manville była już ubiegłej zimy przedstawiona królowi i członkom rodziny królewskiej. Ślub odbędzie się w listopadzie b. r. w New Yorku.

SZALOM ALEJCHEM.

„Kol-nidre” (Zatraczone dusze)

3) (Ciąg dalszy).

IV.

Gdyby się wszystko tak składało, jak to sobie wyobrażamy, nie byłoby nigdy i nigdzie na świecie nieszczęścia. Skoro stary Fajer-Szpajer, zwarjowany Niemiec i prawdziwy uparciuch, dowiedział się o „partii”, jaką syn jego zawarł w Budapeszcie, zawezwał go do siebie do gabinetu, kazał oddać sobie kasę, wypłacił mu pensję do końca roku i oświadczył mu, iż jest w ony i może pójść pracować gdzie indziej. Po raz ostatni dał mu do wyboru: albo będzie mężem swej wybranej, albo synem. Ale młody Fajer-Szpajer był też Niemcem i nie miał uparciuch był też z niego, więc odpowiedział ojcu, iż prędzej wskóra u niego pierwsze, aniżeli drugie, zwłaszcza że kocha dziewczę okropnie, mieni się szczęśliwym... i t. d. Stary ojciec spokojnie go wysłuchał, potem wskazał ręką na drzwi i rzekł:

— Więc — postanowione? Do widzenia!

— Do widzenia się, — odpowiedział syn i uklonił się; tak rozszli się na wieki: ojciec i syn.

Rozumie się, iż zaraz odszedł ciepły list do Budapesztu, do Dragi, z opisem całej sceny z ojcem i prosił ją, by była całkiem spokojna; nie jest przecież więcej chłopczykiem; nie jest, Bogu dziękować, straconym, z Boską pomocą znajdzie sobie zajęcie wkrótce, a skoro tylko czegoś się dorobi, weźmie z nią ślub w szczęśliwą i dobrą godzinę i t. d....

I tak było. Wkrótce uzyskał wcale ładne stanowisko, urządził się jak należy, przyjechał do Budapesztu i wziął ślub.

Ślub nie był nawet tak wesoły; była to, — jak to się zwi- — ciska wieczera ślubna. Kumowie

bardzo się dąsali; być nie tak, jak liczyli. Liczyli na wspaniały ślub z bogatymi podarkami... Maż starszej siostry marzył o nowej posiadzie u bogatego szwagra; młodsza siostra prawe że się już pożegnała z koleżankami w pończoszkarńi; a stara matka nosiła się już z myślą zamknięcia restauracji; dość się już splekla przy kuchni, dość obsługiwała gości. Częściej, aniżeli przedtem, wspominała matka swych dwóch synów, którzy wyjechali w świat; spodziewała się, rozumiecie wy mnie, iż dowiedzą się o szczęściu, jakie spotkało ich siostrę i zapewne wrócą do domu. Jednym słowem, każdy marzył o swoim. I tak, jak większość marzeń kończy się niczem, tak też i z temi się stało. Starszy szwagier pozostał na swem stanowisku, młodsza siostra siedziała nadal w fabryce pończoch, stara matka przy kuchni, a obaj synowie tułali się po świecie, jak przedtem. Wszyscy doznali zawodu, pomylili się w rachunku i gniewali się na głupią Dragę z jej mężem — Szwabem, że nie chce się przeprosić z ojcem człowiek ma tak bogatego ojca, a idzie służyć do obcego za takich marnych 150 koron pensji! Po ślubie starsza siostra nie mogła dłużej wytrzymać i pokłóciła się z Dragą, — przestała z nią rozmawiać i przez nią nie przestępowała więcej progę domu matki. I od tego czasu znikł u nich spokój domowy zagryzali się żywcem.

Tylko jedna Draga czuła się szczęśliwą ze swym Bernardem, — tak się bowiem nazywał jej mąż, — którego kochała z całego serca, i z dwoma mądrymi aniołkami, które narodziły się przedko jeden po drugim, a które kochała i pilnowała, jak żrenicy oka. Jedno tylko źle, że Bernard prawie zawsze jest poza domem, podróżuje dniami i nocami, przyjeżdża raz na jakieś święte caluje dzieci i znowu odjeżdża. Jeszcze jedno niedobre, że Bernard nie cieszy się najlepszym zdrowiem. Mówią nawet, że nie wolno mu tyle harować, jak to czyni; nie wolno mu tyle

NADEŚLANE.
Za rubrykę tę redakcja nie odpowiada.

Adwokat
Dr. Henryk Schoenwetter
powrócił

2842a

Dr. med. A. LAUB
Kraków-Podgórze — powrócił
2412n Nowy Nr. telefonu 2995.

Dr. med. HANNA FLEISCHMAN
zakład lekarsko-dentystyczny
Kraków-Podgórze, Zamojskiego 26

OGŁOSZENIE

Komitet budowy domów mieszkalnych Zakładu ubezpieczeń pracowników umysłowych w Krakowie podaje do wiadomości, że w budowie domu czynszowym Zakładu przy ul. Sienkiewicza — Pomorskiej — Wybickiego (vis-a-vis Parku Krakowskiego) będzie do wynajęcia kilka lokali handlowych, które można oglądać za poprzednim osobistym zgłoszeniem się w biurze Kierownictwa budowy (ul. Sobieskiego 15 — parter) codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt, od godziny 16—17-tej.

Pismem zgłoszenia należy wnieść najpóźniej do dnia 30 września b. r. w biurze Ekspozytury Zakładu ubezpieczeń pracowników umysłowych w Krakowie, Al. Słowackiego 36.

W zgłoszeniu należy określić bliżej położenie i rozmiary lokalu, o który chodzi, oraz zamierzone jego przeznaczenie.

Osoby, których zgłoszenia Komitet budowy uzna za nadające się do rozpatrzenia, zostaną w swoim czasie wezwane o złożenie konkretnych ofert. 2577 x

ZAWIADAMIAM UPRZEJMIE, że mam już na składzie płaszcze jesienne i zimowe w wielkim wyborze, według najnowszych paryskich modeli, po wyjątkowo niskich cenach. Proszę się przekonać, bez obowiązku kupna: LEON Bracielewski, Kraków, Grodzka 5—7. 2428 er

podróżować, jak to czyni. Lekarz powiada, iż w lecie musi mieć wypoczynek, osiąść gdzieś na „zielonej łące”, to znaczy na letnisku, pić mleko i t. p. Ale Bernard nie chce o tem słyseć, ani wiedzic. Bernard nie myśli o sobie nawet przez chwile. Całe jego życie — to Draga z małymi aniołkami. A skoro przyjedze raz do domu i może im coś przywiezie z drogi, jakiś podarek i spędzić z nimi dzień, to przybywa mu z tego zdrowia na cały rok!

Człowiek nie jest jednak maszyną, nie jest z żelaza. Bernard tak długo harował, aż wreszcie musiał się pewnego dnia położyć i spocząć. A skoro się już położył, nie wstał więcej. Lekarze zaczęli u niego często gościć, a w aptekach gotowano dlań różne lekarstwa. Profesor zalecał odwieźć go do jakiegoś uzdrowiska, ale nie było za co. Wtedy przysłała starsza siostra z rada, by Draga napisała list do teścia i spytała go: „Jakże to? Jak długo można się gniewać z własnym synem?” Usłyszał to Bernard, zirytował się, aż się rozkaszlał, prosił się i błagał: niech śmierć lepiej nastąpi, ale do ojca nie piśać! Odpowiedziała mu zaś na to szwagrowa, jak na dobrą siostrę przystoi, iż „dalibóg nie opłaca się aby przez jego upór siostra jej miała — broń Boże — zostać wdową.” Można sobie łatwo wyobrazić, jaka burza rozpetala się w izbie po tych słowach, jaka nienawiść wybuchła między obiema siostrami i jakie piekło zrobiło się w mieszkaniu starej wdowy, która musiała stać przy kuchni i harować i tem harowaniem ratować chorego Bernarda, który dogorywał jak świeczka.

Lecz to wszystko można było znieść. Gorzej jednak jest, jeśli przychodzi przedwcześnie bezlitosna śmierć i wydiera, przewraca, nie litując się, młode drzewo, na które wygladało i z którego żyło kilka istot, kochało je i było doń przywiązanych ciałem i duszą. (C.d.n.)

Umarł Bernard.

(Tióm. Dad).

Wiadomości z kraju

Przedwyborczy skandal kahalny w Nowym Sączu

(Kor. wł.). Nowy Sącz, we wrześniu.

Skandal wyborczy Komisji kahalnej, o którym donosiliśmy poprzednio, dochodzi już niemal do groteskowych rozmiarów. Starostwo naprzód nakazało, aby deklaracje wyborcze pozostały w biurze Gminy (skąd je zabrał Dr. Steinmetz, jako zastępca przewodniczącego Komisji, do swojego mieszkania), — ale po tygodniu p. starosta rozmyślił się i cofnął swoje zarządzenie, oraz zaaprobował bezprawie Steinmetza, bo pozwolił mu urządzić nowy lokal wyborczy dlatego, że biura Gminy rzekomo okazały się za ciasne (czego jednak nikt nawet nie badał i co jest wręcz nieprawdziwe!). P. Starosta szczególnie na jakąś troskliwością otacza specjalnie zarządzenia Dra Steinmetza, chociaż powinien wiedzieć z pisemnych i ustnych wyjaśnień i protestów mu przedstawionych, że on reprezentuje tylko swoją grupę ortodoksów „grybowski”, oraz że większość ludności ortodoksyjnej i cała reszta ludności potępia bezwzględnie zachowanie się zastępcy przewodniczącego Komisji. Załżył się z tego powodu w Starostwie ci czterech członkowie Komisji, którzy do „grybowski” nie należą, a ich przedstawicielowi, Drowi Sternowi, przyrzeczono rzecz zbadać, — taką samą odpowiedź usłyszała też deputacja ortodoksów, a mimo to na wiarę zasłużył jednak tylko sam Dr. Steinmetz, bo on wyjaśnił p. Staroście, że jest za ciasno w kahałach (są duże sale i dwa małe pokoje) i na tem badanie się skończyło!...

Tymczasem przez całe trzy tygodnie manipuluje się około deklaracji wyborczych, — trzyma się je teraz w pokójku obok prywatnego mieszkania, — i to w czasie, kiedy masy wyborców domagają się jawności bezwzględnej, chcąc dokładnie na palce patrzeć Drowi Steinmetzowi i jego głównemu adjutantowi, Abrahamowi Kornowi, skoro ci dwaj panowie właśnie zdobyli już raz laury w przykrwanym list wyborczych w roku 1924, — o czym szczegółowo pouczają akta, znajdujące się w Starostwie i o czym w Nowym Sączu wróble na dachach świergotają, — a nie cnie tylko tego wiedzic władza, chociaż wszystko w proteście wyborczym w roku 1924 jest podniesione i chociaż Najwyższy Trybunał Administracyjny polecił wówczas zbadanie wszystkich zarzutów!...

Nie może też już dzisiaj być mowy o tem, by tajemniczo przechowane i spreparowane nie wiedzic przez kogo deklaracje wyborcze miały stanowić ważny i poważny substrat do ułożenia listy wyborczej. — Te deklaracje winny być bezwzględnie unieważnione, albowiem zabrano je z biura Komisji, t. j. z biura Gminy w czasie, kiedy netylko nie były uporządkowane, ale kiedy nie było żadnego wykazu urzędowego, a potem z blankietami tymi mógł przemyślić p. Korn robić, co mu się żywnie podobało, zwłaszcza, że usunięto je z pod wszelkiej kontroli jeszcze dnia 26 sierpnia b. r., a dopiero teraz, po trzech tygodniach, prywatnie dowiadują się wyborcy od tegoż Korna i Dra Steinmetza, że obaj ci panowie noszą się z myślą unieważnienia szeregu deklaracji, chociaż wedle ustawy Komisja ma w przeciągu 8 dni sprawdzanie deklaracji uskutecznić!... — Wogóle to, co się dzieje dziś w Nowym Sączu, jest wprost niesłychane i tak wszystko wygląda, że Komisji z większością kooptowanych ortodoksów „grybowski”, którą utworzono mimo protestu Zarządu Gminy, z pominięciem wszystkich innych grupowań (znamiennie niezmiernie, że z tymi najzaufańszymi razem idą tylko nasi najbardziej lewicowi z Poale-Sjona...), ma się dać wolną rękę, aby Dr. Steinmetz mógł „robić wybory”, jak je robił w roku 1924!...

Przestrzec jednak musimy tych nieuleczalnych macherów, że obecnie 3400 wyborców nie da igrać z sobą i nie dopuść do powtórzenia macherstw wyborczych, — mamy też prawo domagać się, aby władza dokładnie wzięła w bagno deklaracji, — zadamy usunięcia Komisji, która zadania swojego spełnić nie potrafi — powołania do niej ludzi, którzy cieszą się powszechnym zaufaniem i którzy zapewnią czystość wyborów.

Zwycięstwo sjonistyczne w Brodach

W ubiegłą niedzielę odbyły się w Brodach wybory do Rady Gminy żyd. Na 1506 uprawnionych głosowało 1030. Wynik wyborów jest następujący: 1) Zygmunt Lipschütz (sjon), 2) Dr Zalel Melles (sjon.), 3) Leopold Heilpern (bezp. symp. sjon.), 4) Dr Józef Heller (hitachd), 5) Eljasz M. Kantor (Mizr.), 6) S. Koller (Mizr.), 7) Perez Schapira (Mizr.), 8) M. Slotwiner (Mizr.), 9) Dr A. Billig (Poale Sjon praw), 10) Chaim M. Cherasch

(bezp. ortod.), 11) E. Silberschütz (bezp.), 12) Hersz Leszniower (Aguda).

Wszystkie partie sjonistyczne uzyskały zatem 8 mandatów (na 12).

Wielki proces o nadużycie wojskowe

Przed wojskowym sądem okręgowym w Warszawie rozpoczął się we wtorek wielki proces o nadużycia w Wojskowym Instytucie Geograficznym. O wielkości sprawy, która potrwa co najmniej 6 tygodni świadczy akt oskarżenia, obejmujący niespełna 300 stronich drobnego pisma, oraz ilość wezwanych świadków w liczbie około 200, nie licząc rzeczoznawców.

Na ławie oskarżonych zasiada 18 oficerów (porucznicy, kapitanowie, majorowie, podpułkownicy).

Wszyscy oskarżeni są o to, iż, pełniąc czynności w składzie map W. I. G. w Warszawie, podczas wykonywania służby dopuszczali się systematycznie różnych nadużyć, przywłaszczeń, sprzeniewierzeń w czasie przyjmowania dostaw, fałszowali karty weryfikacyjne itp.

Akt oskarżenia przedstawia istny labirynt zarzutów najróżnorodniejszej natury i świadczy wielkiem zdeprawowaniu niektórych zwłaszcza oskarżonych, którzy na „koszt skarbu” żyli i używali nad stan, puszczając lekką ręką fundusze skarbowe wśród kobiet w półświatku w różnych zakładach gastronomicznych i spelunkach.

500 CERTYFIKATÓW PALESTYŃSKICH DLA POLSKI. Centr. Urząd Palestyński w Warszawie otrzymał zawiadomienie, że w listopadzie otrzyma 500 certyfikatów.

BEN-GURJON W POLSCE. Znany działacz robotniczy w Palestynie — p. Ben-Gurjon przybył do Polski w sprawach organizacyjnych.

DZIECI ŻYDOWSKIE WZIĘŁY UDZIAŁ W PRZYJĘCIU NA ZAMKU W WARSZAWIE. W przyjęciu, urządzone przez p. Prezydentową Mościcką na Zamku w Warszawie uczestniczyły również dzieci z żydowskich szkół powszechnych. Przy okazji warto zaznaczyć, że w związku z „Tygodniem dziecka” otrzymała dziatwa warszawska bezpłatne bilety na przedstawienia do kin. Dzieci zwiędli przy sposobności m. in. warszawski ogród zoologiczny, bawiły się w parkach stolicy, gdzie przygrywały im orkiestry wojska, policji i kapele szkolne.

PREZ. HINDENBURG BAWIŁ NA TERYTORJUM POLSKI. Dużą sensację wywołała w kraju wiadomość, że prezydent Rzeszy niemieckiej Hindenburg bawił niedawno na terytorjum Polski. Prez. Hindenburg, jadąc pociągiem polskim w stronę Malborka, przejechał przez korytarz. Korytarzem wracał również Hindenburg z Malborka do Berlina. Sfery rządowe wiedzialy o przejeździe Hindenburga przez terytorjum polskie, jednakże wołały wiadomość tę zatrzymać w tajemnicy.

KU CZCI TWÓRCY PRZEMYSŁU NAFTOWEGO W POLSCE. Rada miejska w Gorlicach postanowiła wspólnie z przemyślnikami naftowymi poworlickiego uczcić tablicami pamiątkowymi twórcę przemysłu naftowego, Ignacego Lukaszewicza, który pierwszy w świecie wydobył naftę jako produkt oleju ziemnego i pierwszą też na świecie zapalił lampę naftową. Znaczną część wynalazków swych dokonał w Gorlicach, gdzie miał aptekę w 1854—8. Uchwalono też nazwać imieniem Lukaszewicza nową ulicę i wysłać delegację na uroczystości ku czci Lukaszewicza w Krośnice, które się odbędą 30 bm.

WYSTAWA W BRZEŻANACH. W dniu 23 bm. zostanie otwarta w Brzeżanach w woj. lwowskim pierwsza regionalna wystawa przemysłowo-rolnicza.

PODWYŻSZENIE OPŁATY ZA UTRZYMANIE WIĘZNIÓW. Na mocy rozporządzenia ministra sprawiedliwości, opłata za utrzymanie więźniów administracyjnych, osadzonych w więzieniach, podległych ministrowi sprawiedliwości, podwyższona została do 1.95 zł dziennie od osoby.

POGODA W ZAKOPANEM. (Kom. PZT.) Stan obecny: Pogodnie — 23 st. ciepła, w Morskim Oku chmurno z przejaśnieniami, na Hali Gaieniowej tak samo, 15 st. ciepła. Prognoza na dzień 20 bm. Pogoda bez zmiany.

Z POCZTY. Z dniem 16 października br. reaktywuje się agencję pocztową 2-go stopnia w Cieliczynie powiat Jasło. Agencja ta połączona będzie za pośrednictwem chodów pośtańczych z u. p. w Dembowcu. — Z dniem 1 października dopuszcza się do ruchu telefonicznego między Polakami

a Niemcami miejscowości Jasło oraz niemieckie Bad Harzburg, Schwedt (Oder) Tachopplau.

POBOŻNY ŻYD ZASTAJE W SWEM MIESZKANIU ZAMIĄST „MEZUZY” — KRZYŻ I OBRAZY ŚWIĘTYCH. Z Warszawy donoszą: Mokotów był w święta żydowskiego Nowego Roku widownią osobliwej niespodzianki, jaka spotkała jednego z żydowskich mieszkańców ul. Mokotowskiej. Oto mianowicie, kiedy J. Bikner wrócił z bóżnicy do domu, zastał „mezuzę” zerwaną z drzwi, prowadzących do jego mieszkania. Ściany mieszkania obwieszane były świętymi obrazami chrześcijańskimi. Bikner nie wiedział, co zaszło. Sprawy wyjaśnił dopiero sąsiad, nazwiskiem Jabłoński, który właśnie wchodził do mieszkania Biknera z całą swoją rodziną i dobytkiem. Jabłoński „zamienił się” poprosił na mieszkania z współlokatorem Biknera, T. Bechnikiem. Ponieważ Bikner jest bardzo religijnym Żydem, cała sprawa uczyniła na nim duże wrażenie zwłaszcza, że Jabłoński począł Biknera szykanować w okropny sposób. Sprawa tem ciekawsza, że Żyd Bechnik — b. współlokator Biknera — nie miał już kiedy przeprowadzić osobliwej swojej transakcji mieszkaniowej, jak właśnie w czasie święt Nowego Roku. Bikner skierował sprawę na drogę sądową.

POETA WANDURSKI WOLAŁ WYJECHAĆ ZAGRANICĘ. Donosiliśmy swego czasu o wytoczeniu śledztwa znanemu literatowi Witoldowi Wandurskiemu z Łodzi, w którego mieszkaniu w Łodzi znaleziono literaturę komunistyczną. Omgdaj miała się odbyć przed sądem łódzkim rozprawa przeciw Wandurskiemu, który jednak nie zjawił się, wobec czego sąd na wniosek prokuratora rozprawę odroczył oraz wydał nakaz aresztowania Wandurskiego. Jak podaje jedno z pism łódzkich, Wandurski opuścił granice Polski.

PIF! PAF! HONOR URATOWANY. W Łodzi odbył się przed kilku dniami pojedynek między dwoma lekarzami, znanym działaczem politycznym Drem K. i Drem H. Obaj eskulapowie mieli do siebie oddawna złość, poobrażali się ustnie i pisemnie, aż wkońcu „musiało” dojść do pojedynku wedle zasady: „Ta zniewaga, krwi wymaga!” Spotkanie miało miejsce o świcie w lasku pod Łodzią. Nastąpiła wymiana strzałów. Pierwszy z przeciwników strzelił w ziemię, drugi wypalił w powietrze. W ten sposób — honor został uratowany... Pp. przeciwnicy rozeszli się jednak, nie podawszy sobie rak.

15-LETNIA SIEROTA TARGNĘŁA SIĘ NA ŻYCIĘ Z TĘSKNOTY ZA RODZICAMI. Z Warszawy piszą: W stolicy zanotowano znowu tragiczny wypadek samobójstwa 15-letniej dziewczyny żydowskiej. Jest nią sierota Dora Weinspan. Sierota straciła najpierw matkę, potem ojca, a fakt, że przygarnęła ją do siebie krewni, nie mógł ukoić tęsknoty ani żalu nieszczęśliwej za rodzicami. Wreszcie, nie mogąc sobie dać rady z wielkiem, gwarnem i nielitosciwem życiem usiłowała 15-letnia dziewczynka popełnić samobójstwo przez wypicie jodyny. Dzięki szybkiej pomocy zdołano denatkę uratować.

ZAMACH SAMOBÓJCZY SYNA JEDNEGO Z RABINÓW WARSZAWSKICH. Koła chasydzkie Warszawy żyją wciąż jeszcze pod wrazeniem zamachu samobójczego syna jednego z rabinów na Pradze, Aszkenazego. Lekarz zawiązanego po gotowia ratunkowego zdołał wyratować denatę, którego pozostawiono opiece domowników. Przy czynnym zamachu samobójczego syna jednego z długoletnich rabinów na Pradze nie można było dotrzeć.

DZIECKO POZOSTAWIONE BEZ OPIEKI WYPADA Z OKNA 3-GO PIĘTRA. Jedna z ulic warszawskich była onegdaj widownią tragicznego wypadku, którego ofiarą padł 15-letni chłopak, Izak Szlimel, syn szewca. Dziecko, pozostawione bez opieki w mieszkaniu na III piętrze, wyspinało się na okno i zaczęło się tam bawić. Bawiło się jednak tak nieszczęśliwie, że wkrótce wypadło. Dziecko wpadło do obmurowania okalającego piwnicę na podwórzu domu tak, że zrazu nikt nie zauważył upadku, ani broczącego w krwi dziecka. Dopiero dzieci bawiące się wokół obmurowania piwnicy zauważyły okropnie zniekształcone ciało nieszczęśliwego malca. Na alarm dzwoni natłoczyły się na podwórzu tłumy przechodniów. Lekarz stwierdził u dziecka złamanie czaszki, kręgosłupa i całego ukostnienia. W agonji znajdujące się dziecko przewieziono do szpitala żydowskiego

REPERTUAR KINOTEATRÓW

CORSO: „Sześć dni wśród apaszów”.

NOWOSCI: „Miłość Sunji” (Glorja Svansson).

UCIECHA: „My pierwsza brygada”.

WANDA: „My pierwsza brygada”.

WARSZAWA: „Rinaldo Rinaldini” i występ Brońskiego

SZTUKA: „Karuzela udręczeń”.

PRZY CIERPIENIACH NEREK, chorobach moczowych, pęcherza moczowego i dolnego odcinka kiszek, naturalna woda gorzka „Franciszka Józefa“ łagodzi i usuwa szybko gwałtowne bóle przy wypróżnieniu. Doświadczenia szpitalne potwierdzają, że woda „Franciszka Józefa“ przez swoje łagodzące ból działanie, nadaje się również dobrze dla osób starszych, jak i młodzieży, nawet przy częstym stosowaniu. Do nabycia w aptekach i drogeriach. 1967 ek

KRONIKA

Wrzesień

20

Wschód
słońca
5 m 17

Zachód
słońca
17 m. 43

Czwartek

6 Tiszri 5689

Biuro wyborcze org. sjońskiej

Organizacja sjonistyczna utworzyła z dniem dzisiejszym biuro wyborcze w lokalu organizacji, Stradom 15 dla akcji wyborczej do Rady Gminy żydowskiej w Krakowie. W biurze tem bogą wyborcy zasięgać informacji we wszystkich sprawach dotyczących się wyborów. Biuro jest czynne codziennie z wyjątkiem sobót i świąt żydowskich od godziny: 12 do 130 w południe i od 4—6 popoł. W biurze można też otrzymać formularze deklaracji lub wypełnione deklaracje złożyć celem ich oddania w Gminie.

Freblówka hebrajska w Podgórzu

Freblówka hebrajska w Podgórzu przy ul. Lwowskiej 15a, która w roku ubiegłym rozwinęła nader dodatnią działalność wychowawczą wśród dzieci przy przedszkolnej, zostanie z dniem 1 października br. znowu uruchomiona. Dzięki energicznemu kierownictwu zdołała szkołka ta zaskarżyć sobie uznanie rodziców, których dzieci znalazły w szkółce tej opiekę i naukę według najnowszych wymogów pedagogicznych. Kierownictwo freblówki dokłada również obecnie wszelkich starań, ażeby owocną działalność też w tym roku kontynuować, jako też przez otworzenie popołudniowych przedszkolnych kursów polsko hebrajskich dla tychże dzieci, które przekroczyły 5 rok życia, dać im podstawowe wiadomości w powyższych językach.

Wpisy dzieci odbywają się codziennie w lokalu freblówki przy ul. Lwowskiej 15a, w godz. od 3—5 popołudniu.

Rozporządzenie wykonawcze do ustawy o służbie wojskowej

Ministerstwo Spraw Wojskowych opracowało i uzgodniło z innymi zainteresowanymi ministerstwami projekt rozporządzenia wykonawczego do ustawy o służbie wojskowej. Rozporządzenie to oczekiwane oddawna wyjaśni cały szereg punktów znowelizowanej ustawy i skodyfikuje sporadyczne zarządzenia, dotychczas wydane w tej dziedzinie. Rozporządzenie będzie ogłoszone prawdopodobnie dopiero w grudniu.

— **ZE SPRAW MIEJSKICH.** Onegdaj odbyło się pod przewodnictwem prezydenta miasta inż. Rollego posiedzenie połączonych sekcji skarbowej i prawniczej Rady miejskiej, na którym uchwalono zaciągnąć na cele inwestycyjne pożyczkę w Banku Gospodarstwa Krajowego w wysokości 2 miliony zł oraz omówiono sprawę ewentualnej pożyczki wewnętrznej premijowej lub obligacyjnej w wysokości 20 milionów zł. Nadto uchwalono przedłożyć Radzie miejskiej wnioski w sprawie udzielenia gwarancji dla Tow. Urzędników gminy miasta Krakowa w wysokości 150.000 zł, potrzebnych towarzystwu na dokończenie budowy własnego domu. W końcu uchwalono wnioski komisji wodociągowej w sprawie zatwierdzenia umowy między gminą m. Krakowa, a skarbem państwa odnośnie do budowy rurociągu wodociągowego dla koszar wojskowych w Rakowicach. Wszystkie powyższe sprawy będą przedmiotem obrad na dzisiejszym posiedzeniu Rady miejskiej.

— **PODWYŻKA CEN WĘGLA.** W bieżącym tygodniu weszła w życie podwyżka ceny węgla, zarządzona przez kopalnie. Przeciętnie podwyżka wynosi 20 groszy na 100 klg., jednak konsumenci podwyżkę tę odczuwają znacznie dotkliwiej, gdyż

Tragedja podrabina, którego w wojsku zmuszono do obcięcia brody i pejsów

Z Warszawy donoszą: Sprawa podrabina Hozjasza Herzla Frenkla z Tarnopola wywołała w kołach prawniczych i wojskowych duże zainteresowanie. Niewątpliwie znajdzie proces ten rozgłosne echo w naszym społeczeństwie, we wszystkich jego warstwach niezależnie od poglądów religijnych, niezależnie od ugrupowań czyto postępowych czyto zachowawczych.

Sprawa podrabina Frenkla jest bowiem w pierwszym rzędzie sprawą człowieka, który z całych swych sił bronił tego, czego jako symbolu wiara jego bronić mu nakazała, jest tragedia człowieka, który w ostatecznej rozpaczy bronił tego, co zdaniem jego nakazem kategorycznym i autorytatywnym ustanowione zostało.

Podrabin Frenkiel, nie posiadając jeszcze zaświadczenia ściśle urzędowego, stwierdzającego jego stanowisko, lecz posiadając jedynie zaświadczenie gminy i pełniąc w istocie funkcje podrabina, został — jako poborowy — wezwany do spełnienia obowiązku służby wojskowej.

Przy wcielaniu do kompanji na skutek zarządzenia dowódcy podrabiniowi miano obciąć brodę i pejsy. Hozjasz Frenkiel postanowił nie dopuścić do tego za żadną cenę i bronił się zaciekle. Jak powiada kodeks, młody podrabin stawiał „czynny opór“ i wobec tego postawiono go za to „przestępstwo“ przed Wojskowym Sądem Okręgowym we Lwowie.

Krótką rozprawa. Sąd Wojskowy uznał Ho-

zjasza Frenkla winnym i skazał go na 4 miesiące więzienia.

Wyrok ten wywołał wielkie poruszenie w całym mieście. Wkrótce Sąd Najwyższy w Warszawie rozpoznawał zażalenie nieważności, wniesione przez nieszczęśliwego skazanego. Jednak i ono nie odniosło skutku. Wyrok Sądu Okręgowego został zatwierdzony.

Sprawa teraz zaczęła być głośną nie tylko w kraju, lecz wiadomość o niej dotarła aż na drugą półkulę — do Ameryki.

Kongregacja rabinów w New Jorku za radą konsula polskiego postanowiła prosić o pomoc adwokata w Warszawie.

I oto kongregacja zwróciła się telegraficznie do adw. dr. Hofmoka-Ostrowskiego prosząc o wszczęcie możliwych kroków.

W OBRONIE USTAWY.

Tak tedy do Sądu Najwyższego wniesione będzie zażalenie nieważności w obronie ustawy. Wszystkie bowiem ustawy karne stoją na stanowisku tolerancji wyznaniowej i wykluczają karalność oporu ze względów religijnych o ile odnośne wyznanie jest prawnie uznane w Państwie.

Rzecz prosta, że orzeczenie Sądu Najwyższego posiadać będzie ogromną doniosłość.

Jest ono oczekiwane z wielkim zainteresowaniem, bowiem w wypadku uwzględnienia słusznej skargi orzeczenie poprzednie musiałoby ulec uchyleniu przez plenum, czyli Ogólne Zgromadzenie sędziów Sądu Najwyższego.

przed kilku dniami podwyższone zostały w następstwie strajku również opłaty za przewóz i zniesienie węgla do piwnic, razem o 20 gr. Łącznie więc z należnością za przewóz i zniesienie 100 klg. węgla podrożało o 40 groszy.

— **UNIWERSYTET LUDOWY PRZY ZWIĄZKU AKAD. „PRZEDŚWIT HASZACHAR“** przyjmuje codziennie wpisy członków w godzinach wieczerznych od godz. 730 do 9 w lokalu własnym przy ul. Stradom 15. Dokładny plan U. L. jakoteż referencje, będzie podany w „N. Dz.“ Wykłady odbywać się będą, począwszy od początku października w soboty i niedziele popołudniu po trzy godziny. Uprasza się celem dotrzymania terminów o jaknajszysze uskutecznienie wpisów.

— **ZABAWA TANECZNA Z OKAZJI „TYGODNIA DZIECKA“** odbędzie się dnia 22 bm. w sali Towarzystwa Strzeleckiego przy ul. Lubicz 16, dochód przeznaczony jest dla wszystkich instytucyj opiekujących się dziećmi. Wstęp tylko za okazaniem imiennego zaproszenia, które wydaje się w biurze komitetu (Magistrat sala posiedzeń II. p.) od godz. 8-jej rano do 7-jej wieczorem. Zabawa niezwykle urozmaicona. Orkiestra 20 pp.

— **WIELKI FESTYN W PARKU KRAKOWSKIM.** Staraniem obywatelskiego komitetu „Tygodnia dziecka“ i „Dnia matki“ odbędzie się w niedzielę dnia 23 bm. wielki festyn w Parku Krakowskim, z którego dochód przeznaczony jest dla wszystkich instytucyj opiekujących się dziećmi. Zabawa niezwykle urozmaicona. Wstęp dla dzieci do lat 10 wolny. Początek o godz. 2-jej popołudniu. Przygrywać będą dwie orkiestry.

— **ODCZYT O BILANSIE HANDLOWYM.** Towarzystwo ekonomiczne w Krakowie rozpoczyna swój tegoroczny sezon odczytowy prelekcją pośła prof. Adama Krzyżanowskiego na temat „Bierny Bilans handlowy“. Odczyt ten odbędzie się dnia 27 bm. o godz. 6-tej pop. Ze względu na wielkie zainteresowanie, jakie wzbudził on zarówno dzięki osobie prelegenta, jak i z powodu tak bardzo aktualnego tematu, odczyt ten będzie miał miejsce w sali Krakowskiego Towarzystwa Wzaj. Ubezpieczeń (Basztowa 8, I. p.) Wstęp wolny.

— **ZAGRANICZNE PRZEKAZY PIENIĘŻNE.** Ministerstwo Poczty i Telegrafów wprowadza z dniem 1-go listopada br. obrót przekazów pieniężnych z Anglią. Poza tem prowadzone są rokowania o ustanowienie pocztowej wymiany przekazów pieniężnych z Austrią, Czechosłowacją, Niemcami i wolnym miastem Gdańskiem. Dla pocztowego obrotu pieniężnego z zagranicą opracuje obecnie M. P. i T. nowe przepisy.

— **W ZAMIARZE SAMOBYCZYM** rzucił się wczoraj wieczorem pod koła pociągu w Plasowie Antoni Stolarczyk (lat 28), robotnik magistra-

tu. Desperatowi koła oderwały lewe przedramię. Nadto doznał on licznych obrażeń na głowie i całym ciele. W ciężkim stanie przewiózł go lekarz pogotowia do szpitala chirurgicznego. Powód zamachu nieustalony.

— **STAŁY DYŻUR POLICYJNY.** Z powodu remontu budynku wydziału śledczego „Pod Telegrafem“ stały dyżur został przeniesiony z dniem 19 bm. z parteru na I. p. drzwi na lewo Nr. telefonu 3236, zaś dotychczasowy Nr. 2497 na czas remontu będzie nieczynny.

— **KOGO I ZA CO?** Policja aresztowała w ciągu ubiegłej doby: Antoniego Bobka, Adolfa Bobka i Mieczysława Dmochowskiego, monterów, wszystkich trzech za gwałtowne targnięcie się na policjanta w służbie. — Dalej aresztowano: Marię Michalik i Anę Bobek za kradzież pończoch w jednym ze sklepów na Stradomiu, Marię Kosieci za kradzież 4000 papierosów na szkodę swej pracodawczyni, właścicielki kiosku, Piotra Sieprawskiego za kradzież kieszonkową i Stanisława Bałę za wybicie szyb w kiosku przy ul. Lubicz.

— **PODCZAS KUPNA** w sklepie Szymona Sternberga przy ul. Józefa 2, skradły mu dwie nieznanne kobiety materje na suknie koloru lila, wartości 200 złotych.

— **TOREBKĘ Z NIEWNA KWOTA PIENIĘŻNA,** zostawioną przez nieznanego pasażera w taksówce Nr. 195, złożył Józef Wierzba na III-oim komisariacie policji.

— **PRZYSZŁOŚĆ—HEATID** (Zielona 17) Dziś w czwartek o godz. 7.30 punkt. posiedzenie sprawozdawcze wszystkich komisyj.

— **S. K. A. „KADIMAH“.** Dziś we czwartek o godz. 7. wiecz. A. C. w lokalu własnym. Obecność wszystkich Bb. obowiązująca!

— **ZWIĄZEK ROB. NIEF.** (Zielona 8). We czwartek 20 bm. o godz. 8 wiecz. odbędzie się zebranie członków.

— **„HAPOEL“** (Rynek gł. 29) Dziś we czwartek o godz. 8 wiecz. posiedzenie Wydziału. Na porządku dziennym sprawy bardzo ważne.

— **KONSERWATORJUM TANECZNE** (Rynek Gł. 23) urządza dnia 23-go bm. o godz. wiecz. z okazji jubileuszu trzydziestolecia istnienia szkoły oraz gruntownego jej odnowienia Koncert-Raut. W skład programu wchodzi produkcje Irenki Getreg, Halusi Motyczyńskiej, Wacława Geiegera i M. Cwojdziańskiej.

— **NADZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE ZWIĄZKU ZAWOD. AGENTÓW I WOJAZERÓW RZP. P. ODDZIAŁ W KRAKOWIE** (Wielopole 12) odbędzie się w niedzielę 30 bm. o godz. 6 wiecz. we własnym lokalu. W razie braku kompletu — o godz. 7 wiecz. Na porządku dziennym m. in. wybór nowe go zarządu.

Walka z psychozą nienawiści w Niemczech

Płomienny protest znakomitego pisarza przeciwko profanacjom cmentarzy żydowskich.

Berlin, 19. 9. ŻAT. Wybitny pisarz niemiecki Walter von Moles zamieszcza w prasie demokratycznej płomienny protest przeciwko częstym profanacjom cmentarzy żydowskich w Niemczech. Znakomity pisarz piętnuje ostro chuligańskie wybryki, określając je jako czyny niegodne ducha niemieckiego, antychrześcijańskie i bestjańskie. V. Moles wzywa do energicznej walki z bezprzykładnym zdżyczeniem.

Berlin, 19. 9. ŻAT. „Vorwärts” zamieszcza artykuł w sprawie stosunków, panujących w szkole lotniczej, pozostającej pod kierownictwem ministerstwa komunikacji. W szkole tej panuje duch nawskroś antysemicki. Jedyny żydowski słuchacz uczelni jest w niestychany sposób szykanowany przez uczniów i profesorów. Pismo domaga się od ministerstwa komunikacji, by położyło kres hańbiącym praktykom antysemickim we wspomnianej uczelni.

Zwycięstwo, czy też porażka Francji?

Jak ocenia prasa francuska ostatnią uchwałę genowską.

Paryż, 19. 9. PAT. Opinia prasy o ostatniej genowskiej uchwale w sprawie otwarcia rokowań co do ewakuacji Nadrenji jest podzielona. Lewicowe organy wychwalają umiejętność Brianda i zręczne postawienie przez niego wy mienionej sprawy, natomiast prawicowe uważają, że interesy Francji poniosły w Genewie stanowczą porażkę. W „Echo de Paris” Pertinax oświadcza, że pertraktacje w tej sprawie prowadzone były z wielką nieostrożnością. Za znaacza on, że Briand miał możliwość odwołania do następnej sesji odpowiedzi na żądanie

Niemiec, tymczasem zaś pospieszył się zajęciem w tej kwestji stanowiska, co wywołało oczywiste zdziwienie zwłaszcza w delegacji angielskiej, która nie była przygotowana do rokowań w tej sprawie. Pertinax zapytuje dalej o powody takiego postępowania i nie wie, dla czego Polska i Czechosłowacja były postawione poza nawiasem, gdy wskazaniem było, aby przyjęły udział w pertraktacjach. Na szczęście — oświadcza Pertinax, — rokowania zostały raptownie przerwane na skutek postanowienia Rady Ministrów 14 września.

Odprężenie w sytuacji wewnętrznej w Austrii

Wiedeń, 19. 9. (AW) Dzisiaj odbywają się w dalszym ciągu rokowania, zmierzające do zażegnania niebezpieczeństwa, jakie może wyniknąć ze zjazdów bojówek partyjnych, projektowanych na 7 października w Wiener Neustadt. Rokowania z przywódcami bojówek prowadzi dołno-austriacki starosta krajowy Buresch. W

sytuacji wewnętrzno-politycznej zaczyna się po woli zaznaczać pewne odprężenie. Parlament jest zwołany na 25 bm. Na pierwszym posiedzeniu rozpocznie się pierwsze czytanie przedłożenia rządowego o ograniczeniu ochrony lokatorów.

Tajemnicze zaginięcie strażnika leśnego w Tatrach

Zakopane, 19. 9. PAT. Od 5 dni zaginął w Tatrach strażnik lasowy fundacji hr. Zamoyskiego Wł. Sulaja. Ekspedycja złożona ze straży leśnej oraz pogotowia ratunkowego wyruszyła na poszukiwanie zaginionego, który albo uległ nieszczęśliwemu wypadkowi w Tatrach lub też padł ofiarą swego zawodu z rąk kłusowników.

Międzynarodowe zawody narciarskie w Zakopanem

Zakopane, 19. 9. PAT. Na posiedzeniu FIFA przyznano urządzenie międzynarodowych mistrzostw światowych w narciarstwie Polsce z racji 10-letniego jubileuszu polskiego związku narciarskiego. Mistrzostwa te odbędą się w Zakopanem od dnia 5 do 10 lutego. Przewidziane są także zawody hokejowe oraz zawody hipiczne małopolskiego klubu jazdy. Prace organizacyjne w toku.

Wielkie manifestacje antyangielskie w Charkowie

Moskwa, 19. 9. (AW) Donoszą tu z Charkowa o wielkiej manifestacji urządzonej przez młodzież komunistyczną, w czasie której punktem kulminacyjnym było spalenie lalki wyobrażającej postać ministra spraw zagranicznych Anglii sir Austera Chamberlaina. Manifestacja przeciągała po głównych ulicach miasta wznosząc okrzyki antyangielskie. W czasie manifestacji samochód, należący do komisarsza finansów, w którym wieziono wielką ilość karabinów i prochu stanął nagle w płomieniach. 11 komunistów odniosło ciężkie obrażenia cielesne.

Następca Bokanowskiego

Ministrem handlu i poczt mianowany został senator Cheron w miejsce tragicznie zmarłego min. Bokanowskiego. Resort lotnictwa wydzielony został w odrębne ministerstwo, które objął p. Reynach. Rychna nasza przedstawia ministrami Cheroną.

Stan zdrowia Cziczierina — poważny

Moskwa, 19. 9. (AW) Według doniesień z Berlina stan zdrowia przebywającego tam obecnie komisarsza Cziczierina traktowany jest nadal jako poważny. Odbyło się specjalne konsylium lekarskie pod przewodnictwem lekarza niemieckiego Biera. Lekarze zalecili choremu 4 miesięczną kurację zagranicą, w czasie której Cziczierin powinien możliwie ograniczyć swe prace polityczne.

— Dowiadujemy się, że poseł niemiecki w Warszawie Rauscher odrzucił proponowaną mu placów

Bernard Shaw w międzynarodowym klubie studentów w Genewie

Bernard Shaw wchodził do sali ze słowami: Here is the animal. Na samym wstępie oświadczył gotowość odpowiadania na pytania. Oto pytania i odpowiedzi:

- Czy wierzy pan w ludzkość?
- Któż powiedział, że kiedykolwiek wierzyłem? Sześć wielkich cywilizacji zeszło w historii ludzkości do grobu, ponieważ ludzie nie mogli rozwiązać problemów, które wylonily się na tle właśnie tych cywilizacji. I nasza cywilizacja zejdzie do grobu, a pocieszam się tylko tem, że owa prawnicza siła, która wszystko stworzyła, zastąpi kiedyś człowieka inną istotą, skoro człowiek nie może spełnić swego zadania na ziemi.
- Co pan myśli o Lidze Narodów?
- To samo, co wy.
- Czy wierzy pan, że Genewa jako centrum międzynarodowe przyczyni się do pokoju świata?
- Nie wiem, czemu w Genewie ma być mniej nadzieji do przyczynienia się do pokoju świata, niż gdzie indziej.
- Czy wierzy pan, że faszyzm prowadzi do dobra ludzkości?
- Historia poucza nas, że ludzkość prędko się nudzi w każdej dziedzinie sztuki czy polityki. Znudziły się więc już ludzkości idee demokratycznego liberalizmu, a faszyzm jest jedną tylko z reakcyj tego przesytu. Faszyzm nie jest idealną formą państwa, ale jest konieczną reakcją w procesie historii.
- Co pan myśli o nowoczesnej literaturze?
- Nowoczesnej literatury niema. Literatura jest wciąż rozwijającym się procesem. Co się tyczy pisarzy po wojnie, nie czytam wcale ich dzieł. Muszę jednakowoż zauważyć, że pojawiły się po wojnie niektóre powieści kobiet i to bardzo rozsądnych kobiet, które są bardzo poważne. Ale kto nie posiada daru wzmacniania odwagi albo przynajmniej rozweselenia ludzkości, nie powinien wcale pisać, by nie pogłębić jeszcze nieszczęścia człowieka.
- Co pan sądzi o swym własnym stylu?
- Mój język angielski jest obecnie najlepszym na świecie. Podczas pisania nie zdaje sobie sprawy z właściwości swego stylu, tylko gdy muszę naśladować ustępy z książek innych pisarzy jak np. H. G. Wellsa, widzę dopiero wtenczas, jak odmiennym jest ich styl od mego.

Liga Narodów napotyka na trudności w urządzeniu własnej radjostacji

Genewa, 19. 9. (AW) Kwestja stacji radjotelegraficznej Ligi Narodów była przedmiotem obrad podkomitetu mianowanego przez trzecią komisję. W razie konfliktu Liga Narodów musi posiadać możność komunikowania odpowiednich instrukcyj z jaknajwiększą swobodą. Dwa państwa zgłosiły sprzeciw. Rząd szwajcarski jest gotów eksploatować z Ligą Narodów w czasach pokoju stację nadawczą. Jednak w razie konfliktu żąda on możliwości wykonywania kontroli. P. Motta przedstawiciel Szwajcarii motywuje swe żądanie tem, że Szwajcarya w razie konfliktu ma bronić siedziby Ligi Narodów. W sprzeciwie Anglii chodzi głównie o zachowanie monopolu, które posiadają w chwili obecnej stacje angielskie T.S.F. dla krajów pozaeuropejskich.

Sytuacja w Piotrowem Siole

Białogród, 19. 9. ŻAT. Dotychczas nie powtórzyły się ekscesy w Piotrowem Siole. Dla uspokojenia umysłów władze zarządziły wypuszczenie na wolność 18 młodych chłopów, aresztowanych pod zarzutem brania udziału w ekscesach. Mimo to śledztwo nie zostało jeszcze ukończzone. Podejrzenie padło na dwóch studentów, że oni właśnie kierowali akcją pogromową.

Warszawa. (AW) Premier Bartel rewizytował dzisiaj doradcę amerykańskiego Deveya w jego mieszkaniu i odbył z nim dłuższą konferencję.

— Wiceminister Wysocki przyjął dzisiaj ambasadora francuskiego Laroche'a na audiencję.

— Powrót ministra przemysłu i handlu Kwiatkowskiego nastąpi w przyszłych dniach października.

DROBNE OGŁOSZENIA

za słowo 20 groszy, dla poszukujących pracy 10 groszy.

PRAKTYKANTA przyjmie Dom spedycyjny Karola Szamrota, Wielkopole 13 (pierwszeństwo obznajomieni w sprawach fachowych). 2580 x

POSZUKUJE SIĘ zdolnej ekspedjentki do działu konfekcji damskiej od zaraz. Zgłoszenia: Dom Odzieżowy, Kraków, Grodzka 33. 2339 x

FIRMA Markus Fencer, Szewska 25, poszukuje samodzielnej ekspedjentki do działu galanteryjnego.

POSZUKUJE kwalifikowanego wychowawcy, najchętniej ze znajomością muzyki, do 11-letniego chłopca. Zgłoszenia pisemne: Benjamin Guttman, Bedzina, Kollataja 35. 908 g

POSZUKUJE panny do 3-letniego dziecka. Zgłoszenia: Augustjańska 16, II. piętro na wprost, schodów. 909 g

POSZUKUJE SIĘ 2-3 pokoi z kuchnią, z komfortem, w śródmieściu, za wysokim czynszem lub odstępnem. Zgłoszenia pod „Wysoki czynsz“ do Adm. „N. Dziennika“. 2025 x

ZDOLNA wychowawczyni poszukuje posady dochochodzącej do dzieci od lat 3-8, ewent. z jęz. hebr. Zgłoszenia do Adm. „N. Dziennika“ pod „Wychowawczyni“. 2590 x

Do większego biura
**POTRZEBNY
CHŁOPIEC**

do wstąpienia od zaraz.
Zgłoszenia pod „14-17“
do Admin. N. Dziennika.

FACHOWIEC SPEDYCYJNY

długoletni pracownik, obznajomiony gruntownie z wszelkimi czynnościami kolejowymi i cłowami, wytrawny międzynarodowy taryfer kolejowy, obecnie na samodzielnym stanowisku, biegły korespondent polsko-niemiecki, zmieni posadę najchętniej w przedsiębiorstwie przemysłowym. — Łaskawe zgłoszenia pod „Spedofach“ do Administracji Nowego Dziennika. 3789x

POCZĄTKUJĄCA SIŁA biurowa z ukończ. 3 kursami seminarjalnymi i rocznym kursem handlowym b. dobrym postępem poszukuje posady buchalterki lub do pomocy biurowej. Liczę lat 18. Miejscowość obojętna. Wymagania skromne. Zgł. do Admin. Now. Dzień. pod „Pilna“. 2543x

MŁODY urzędnik obeznany z wszelkimi czynnościami biurowymi, poszukuje posady. Zgłoszenia do Adm. „N. Dziennika“ pod „Skromne warunki“. 899 g

UNIEWAŻNIAM zgubione weksle wystawione przez Abr. Bleiweissa, żyrowane przez Salomona Bleiweissa, płatne: 25/9 Zł 75, 22/10, Zł 75, 9/11 Zł 100, 18/11 Zł 100, 23/11 Zł 100, oraz weksel Mandelbaum, żyrowany przez G. Lobjowera na Zł 600, pl. 25/5. 660

CHCESZ OTRZYMAĆ POSADĘ? Musisz ukończyć kursa fachowe, korespondencyjne prof. Sekulowicza, Warszawa, Żorawia 42. Kursy wyuczają Estownię: buchalterji, rachunkowości kupieckiej, korespondencji handlowej, stenografji, nauki handlu, prawa, kaligrafji, pisania na maszynach, towaroznawstwa, angielskiego, francuskiego, niemieckiego, pisowni, (ortografji). Po ukończeniu świadectwo. Żądajcie prospektów. 1983x

WPISY na KURSY HANDLOWE FEINBERGA

W KRAKOWIE STRADON 27

przyjmuje się codziennie od 9-12 i 3-5
Kursy handlowe Feinberga zarejestrow. są przez
Ministerstwo oświaty i celują w przysposobieniu
także osób starszych do zajęć biurowych. 2339x

ZAKOPANE Pensjonat „ZOROI“ E. Luska

Od 1 września ceny znacznie niższe.

Salon krawiecki SZYMON ELSNER

w Krakowie, ulica św. Gertrudy L. 24

Materiały najmodniejsze, krawowe i oryginalne
angielskie na składzie, wykonane pierwszorzędną
ceny i warunki przystępne. 402x

Zawiadamiamy

P. T. Klientki nasze, że kierowniczka warsztatów Ogniska Pracy, wróciła z Wiedzi po odbyciu studjów nad najświeższym krojem i prowadzi nadal pracownię konfekcji damskiej i dziecięcej przy ul. Mikołajskiej 9, II. piętro. Zamówienia przyjmuje się codziennie między godz. 11-1. Ceny bardzo przystępne.

UCZCIWY młody człowiek poszukuje jakiegokolwiek posady. Łask. zgłoszenia pod „Kaźda praca“ do Adm. „N. Dziennika“. 2458bp

NADMALYNDARZ-kierownik ze zdolnościami technicznymi z młynów handlowo-gospodarszych, eddany z prawdziwym zamiłowaniem swemu zawodowi, posiadający długoletnie, chlubne świadectwa, poszukuje odpowiedniej stałej posady. Zgłoszenia: Ptaszyński, Siedliszowice, p. Orlinów. 962 g

DOKTOR PRAW z ukończoną praktyką sądową poszukuje posady koncyjenta. Łaskawe zgłoszenia: Dr. Fei, Lwów, Łyczakowska 117. 896 g

NAUCZYCIELKA z dyplomem języka francuskiego z Sorbony poszukuje posady w zakładzie prywatnym Mało- lub Wielkopolski. Zgłoszenia pod „Nauczycielka“ do Adm. Now. Dziennika 871g

NAPRAWA DYWANÓW. Dywany perskie, kilimy do naprawy przyjmuje „Dywan“. Tkalnia dywanów, kilimów Kraków-Podgórze, Kingi 9 tramwaj 3.Poleca dywany, kilimy Ceny bezkonkurencyjne. 2051sse

DZIEPAK Piotr, nr. 1901 r., Płatkowa, uwagażna książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Rzeszów. 2579 x

**ZAMOWIENIA NA WSZELKIEGO RODZAJU
KALENDARZE NA ROK 1929**

w kilkunastu gatunkach: reklamowe, tygodniowe, kieszonkowe, ściennie i terminowe przyjmuje:

NOWA DRUKARNIA DZIENNIKOWA

SPÓŁKA Z OGR. ODP.

W KRAKOWIE, UL. ORZESZKOWEJ L. 7. — TELEFON 279

wykonuje również wszelkie zamówienia w zakres drukarstwa wchodzące — w szczególności:
druki bankowe, kupieckie, przemysłowe, reklamowe, czasopisma i dzieła. ❖❖❖